

۲۲۶
۲۲۷

دوماهنامه کشاورزی

صنعتی، اقتصادی

چغندر قند و نیشکر

سال سی و هشتم

شماره ۲۲۶-۲۲۷

آذر-دی-بهمن-اسفند ۱۳۹۳

تهران، میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام، شماره ۱۴

تلفن: ۸۸۹۶۹۹۰۳-۸۸۹۶۵۷۱۵

فاکس: ۸۸۹۶۹۰۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صاحب امتیاز:
انجمن صنایع قند و شکر ایران

ناشر:
انجمن صنایع قند و شکر ایران

مدیر مسئول:
علیرضا اشرف

سردبیر:
سید محمود کمگویان

هیأت تحریریه:
بهمن دانایی
محمدباقر باقرزاده
اسدالله موقری پور، غلامعباس بهمنی
حسن حمیدی، عزت‌الله رضایی عراقی
رضا شیخ‌الاسلامی، سید یعقوب صادقیان
ایرج علیمراد، کاوه مختاری

و
محمدصادق جنان‌صفت

تصحیح:
زهره بابایی

امور فنی:
صفحه‌آرا: راحله خانی
حروفنگار: حمیدرضا خدابخش

مسئول وب‌سایت:
محمد رضا عبدوس

لینتوگرافی و چاپ:
ایران مصور

info@ISFS.ir
www.ISFS.ir

در این شماره می‌خوانید:

- سرمقاله / دغدغه امنیت غذایی برجسته شود ● ۲
- صنعت قند ایران از سال ۱۳۷۴ شمسی تاکنون ● ۳
- نیازهای آینده کشت چغندر قند ● ۸
- طبیعت کودها: تراژدی مصرف بیش از حد در محیط زیست (۱) ● ۱۳
- گزارش بهره‌برداری ۲۰۱۳/۱۴ اتحادیه شکر آلمان شاخه شمال ● ۲۲
- خلوص میکروبیولوژیکی شکر خام و شکر سفید تصفیه شده ● ۲۷
- گزارش بهره‌برداری ۲۰۱۳-۱۴ شرکت آگرا نا - اطریش ● ۳۰

◆ کلیه کارشناسان و صاحب‌نظران می‌توانند مقالات خود را در مجله صنایع قند به چاپ برسانند.

◆ حق ویرایش، حذف و اصلاح مطالب برای مجله محفوظ است.

◆ مقالات ارسالی به هیچ وجه مسترد نخواهد شد.

◆ مطالب مطرح شده در مقالات بیانگر نظرات نویسنده و مترجمان است.

دغدغه امنیت غذایی برجسته شود

داخلی کشورهای فقیر و جوامع وابسته به فعالیت های کشاورزی می باشد. به ویژه در کشورهایی که ظرفیت تولید محدود است و بخش قابل توجهی از جمعیت برای تامین مواد غذایی و درآمد به منابع فقیر کشاورزی وابسته هستند از جمله در کشورهای واقع در مناطق خشک و نیمه بیابانی، ناامنی غذایی همچنان وجود خواهد داشت. تا زمانی که کشاورزی در سطح محلی توسعه نیابد و فرصت های دیگر درآمد ایجاد نشود ناامنی غذایی بر ظرفیت تولید محلی سایه خواهد افکند.

ایران نیز به دلیل محدودیت ها و تخصصات سیاسی که دارد و در شرایط متحول آتی باید به موضوع امنیت غذایی با دقت بیشتر نگاه کند. برخی از افراد که عمق امنیت غذایی را درک نکرده اند حاضر نیستند حداقل هایی از ضرورت توسعه تولید ملی و تولید داخلی برای افزایش درجه امنیت ملی از این ناحیه را قبول کنند و مدام بر طبل واردات می کوبند. این گروه کوچک اما لابی گر قهار در همه سال های اخیر و به ویژه در فضایی که وفور درآمدهای نفت ایجاد کرده بود مدافعان امنیت غذایی را به محاق برده و با واردات انبوه کار را بر تولید داخل تنگ کردند.

اکنون و در شرایط تازه افکار نویی که در بخشی از دولت دیده می شود شاید بتوان امنیت غذایی را بار دیگر به دغدغه ملی تبدیل کرد و از فرسایش تولید کالاهایی مثل گندم، برنج، شکر داخل کاست. یادمان باشد که تحولات جهانی در حوزه نفت، در حوزه تکنولوژی، در حوزه تقابل منافع دولت ها و کشورها در اختیار ایران نیست و باید مواظب باشیم که آسیب نینیم. بدترین آسیبی که شاید هرگز جبران نشود این است که ذهنیت جامعه به سمتی حرکت کند که وابستگی به غذا از خارج برایش عادی و آسان باشد.

نیاز به غذا شاید شکل های متفاوتی در طول تاریخ را تجربه کرده باشد اما ذات آن نهادینه شده و هرگز انسان را ترک نمی کند. به همین دلیل است که تولید غذا یکی از دغدغه های همیشگی انسان

محمدصادق جنان صفت

در همه دوره های تاریخی و در همه سرزمین ها بوده و هست. تا روزی که استفاده از سلاح غذا برای وادار کردن کشورها به تبعیت از یک کشور نیرومندتر در تولید غذا هنوز باب نشده بود و تجارت نیز آزاد بود، سرزمین های نزدیک به یکدیگر مازاد تولید خود در محصولات گوناگون را مبادله می کردند و موضوع «امنیت غذایی» در درون سرزمین ها چندان جلب توجه نمی کرد. اما در دنیای امروز امنیت غذایی به یک مساله بسیار بااهمیت در حفظ و توسعه امنیت ملی تبدیل شده است. امنیت غذایی امروز در هر کشوری در کانون توجه سیاستگذاران قرار دارد. آمارهای ارایه شده از سوی منابع معتبر جهانی نشان می دهد سهم جمعیت کشورهای در حال توسعه که مصرف سرانه ای کمتر از ۲۵۰۰ کیلوکالری در روز دارند از ۴۲ درصد در سال ۲۰۱۵ به ۳ درصد در سال ۲۰۵۰ خواهد رسید. همچنین ۴۴ درصد جمعیت این کشورها در مناطقی با بیش از ۳۰۰۰ کیلوکالری در روز زندگی خواهند کرد. این رقم در حال حاضر ۱۴ درصد می باشد. با وجود کاهش سهم افراد مبتلا به سوء تغذیه از کل جمعیت در این کشورها اما تعداد مطلق افراد درگیر سوء تغذیه کاهش نخواهد یافت. این امر به دلیل مصرف بسیار پایین مواد غذایی در حال حاضر و رشد بالای جمعیت در این کشورها می باشد. تا سال ۲۰۵۰ تعامل میان مساله امنیت غذایی و ظرفیت تولید غذا یکی از چالش های

صنعت قند ایران

از سال ۱۲۷۴ شمسی تا کنون

آبکوه (۱۳۱۴)، اسلام آباد (۱۳۱۴)، مرودشت (۱۳۱۴)، میاندوآب (۱۳۱۵)، شازند (۱۳۱۷)، ارومیه (۱۳۲۰)، تربت حیدریه (۱۳۳۰) توسط دولت احداث و راهاندازی گردید.

ب: دوره دوم بعد از وقایع سال ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۳

بعد از پایان وقایع سال ۱۳۳۲ و ایجاد ثبات نسبی سیاسی و اقتصادی در کشور، دولت وقت نسبت به آزادسازی قند و شکر اقدام و بخش غیردولتی با احساس امنیت در سرمایه‌گذاری به این بخش وارد شده و بطور کلی میتوان این دوره و دو دهه ۴۰ و ۵۰ را اوج شکوفائی صنعت قند دانست.

در این دوره تعداد ۲۶ کارخانه از ۴۲ کارخانه فعلی کشور (۳۹ کارخانه فعال و ۳ کارخانه متوقف) به شرح ذیل نصب و راهاندازی گردید. فسا (۱۳۳۳)، همدان (۱۳۳۴)، بردسیر (۱۳۳۴)، چناران (۱۳۳۵)، پارس (۱۳۳۸)، اصفهان (۱۳۳۸)، اهواز (۱۳۳۸)، فریمان (۱۳۳۸)، شیروان (۱۳۳۹)، قهستان (۱۳۴۰)، هفت تپه (۱۳۴۰)، شیرین (۱۳۴۰)، نیشابور (۱۳۴۲)، بیستون (۱۳۴۲)، شاهرود (۱۳۴۳)، ممسنی (۱۳۴۴)، یاسوج (۱۳۴۴)، اقلید (۱۳۴۵)، خوی (۱۳۴۵)، قزوین (۱۳۴۵)، نقش جهان (۱۳۴۵)، پیرانشهر (۱۳۴۷)، لرستان (۱۳۴۷)، تربت جام (۱۳۴۸)، چهارمحال (۱۳۵۰) و جوین (۱۳۵۲)

ج: دوره سوم از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۷۰

در پی تصویب ماده واحده‌ای در فروردینماه ۱۳۵۳، توزیع قند و شکر در اختیار دولت قرار گرفته و صنعت قند در انحصار کامل و مطلق دولت قرار گرفت و از این دوره به بعد سرمایه‌گذاری در این بخش توسط بخش خصوصی به دست فراموشی سپرده شد. قیمت ارکان اصلی قیمت تمام شده شکر از قبیل چغندر، دستمزد، سوخت و غیره توسط دولت تعیین و محصول نهائی (قند و شکر) نیز با حاشیه سودی بسیار اندک قیمت گذاری می‌گردید. در این دوره فقط سه کارخانه کارون (۱۳۵۶)، مغان (۱۳۵۷) و دزفول (۱۳۶۰) توسط دولت ایجاد و به بهره‌برداری رسید.

د: دوره چهارم از سال ۱۳۷۰ تا کنون

از ابتدای دوره چهارم اندیشه دولت وقت بر آزادسازی این صنعت قرار گرفت و لذا به صورت آزمایشی بخشی از شکر تولیدی کارخانه‌های قند کشور را از انحصار خارج و جهت فروش

صنعت ملی و مردمی قند کشور در سال‌های اخیر با چالش بزرگی مواجه شده و علیرغم اینکه کشور در چهار ساله منتهی به سال ۸۴ به تولیدی بالغ بر ۷۰٪ نیاز خود دست یافته متأسفانه واردات انبوه و بی‌سابقه شکر باعث زمین‌گیر شدن محصولات تولیدی کارخانه‌های قند کشور شده و چنانچه به سرعت چاره‌ای اندیشیده نشود، به سرنوشت صنعت نساجی رهنمون شده و ضمن ایجاد وابستگی کامل به آن سوی مرزها، بالغ بر ۱۷۰ هزار شاغل مستقیم و دهها هزار شاغل غیرمستقیم در معرض بیکاری قرار خواهند گرفت. علیهذا در این نوشته سعی می‌گردد تاریخچه‌ای مختصر از صنعت قند و همچنین وضعیت صنعت در حال حاضر را نشان دهیم.

۱- تاریخچه:

صنعت قند کشور از سال ۱۲۷۴ شمسی و با احداث کارخانه‌های توسط یک شرکت بلژیکی در محل کهریزک تهران آغاز به کار نمود و هم اکنون بالغ بر ۱۲۰ سال از عمر این صنعت در ایران سپری گردیده است.

صنعت قند را میتوان به چهار دوره تاریخی دوره بندی نمود:

الف: دوره اول تاریخی از ۱۲۷۴ تا سال ۱۳۳۲

دوره مذکور دوره‌ای بوده که صنعت قند از یکسو از نظر سرمایه‌گذاران ناشناخته بوده و از سوی دیگر توزیع قند و شکر به صورت انحصاری در دست دولتهای وقت قرار داشته است. کمالینکه اولین سابقه برقراری انحصار دولت به صورت مدون و قانونمند در سال ۱۳۰۹ اتفاق افتاده و دولت وقت از محل عوارض و درآمدهای قند و شکر، احداث راه‌آهن سراسری کشور را به مرحله اجرا در آورده است.

در سال‌های مذکور کارخانه قند کهریزک با کارشکنی‌ها و دسایس کشور روسیه که در آن زمان تأمین کننده اصلی قند و شکر ایران بوده، هیچگاه نتوانست اهداف سرمایه‌گذاران و کشور را برآورده نماید و لذا پس از چند سال بهره‌برداری به بایگانی تاریخ سپرده شد.

با توجه به اینکه اندیشه تولید و تأمین قند و شکر در برنامه‌های دولت وقت قرار گرفته بود لذا کارخانه‌های قند کرج (۱۳۱۱)،

در اختیار آنان قرار داد.

۵- وضعیت ماشین آلات کارخانه‌ها:

علیرغم قدمت کارخانه‌های قند کشور، ماشین آلات و دستگاه‌های خطوط تولید کارخانه‌ها با تلاش متخصصین و کارکنان کارخانه‌ها بازسازی شده و در بسیاری موارد با دستگاه‌های جدیدتر معاوضه گردیده‌اند. بطور کلی مشکل نگران‌کننده‌ای در تداوم فعالیت کارخانه‌ها وجود نداشته اما ضرورت توسعه و افزایش ظرفیت اغلب آنها احساس می‌گردد.

۶- استان‌های محل استقرار کارخانه قند:

در حال حاضر کارخانه‌های قند کشور در ۱۷ استان به شرح ذیل استقرار دارند.

خوزستان - (۹ کارخانه)	اردبیل - (۱ کارخانه)
استان خراسان رضوی - (۸ کارخانه)	کهگیلویه و بویر احمد - (۱ کارخانه)
آذربایجان غربی - (۵ کارخانه)	همدان - (۱ کارخانه)
فارس - (۵ کارخانه)	چهارمحال و بختیاری - (۱ کارخانه)
اصفهان - (۲ کارخانه)	استان مرکزی - (۱ کارخانه)
کرمانشاه - (۲ کارخانه)	کرمان - (۱ کارخانه)
خراسان شمالی - (۱ کارخانه)	لرستان - (۱ کارخانه)
خراسان جنوبی - (۱ کارخانه)	قزوین - (۱ کارخانه)
سمنان - (۱ کارخانه)	

۷- تعداد نیروهای انسانی شاغل:

الف: کارکنان دائم حدود ۴۵ هزار نفر
 ب: کارکنان دائم موقت و فصلی حدود ۴۰ هزار نفر
 ج: چغندر کار ۳۸ هزار نفر (هر چغندر کار حد اقل دو کارگر نیاز خواهد داشت)

نیشکر - ۶/۵	میلیون تن
چغندر - ۶/۵	میلیون تن
قند و شکر - ۱/۳	میلیون تن
ملاس - ۵۵۰	هزار تن
تفاله - ۶۵۰	هزار تن
برگ چغندر - ۴	میلیون تن
باگاس - ۲/۵	میلیون تن
جمعاً - ۲۲/۰	میلیون تن

توضیح اینکه برخی از کارخانه‌ها بخش‌هایی از واحدهای کارخانه را به پیمانکار واگذار و نفرات پیمانکار تقریباً در تمام ایام سال شاغل خواهد رسید.

در سال ۷۱ کل محصول تولیدی آزاد و دولت نیاز خود را از کارخانه‌های قند اکتیاع نموده اما از سال ۷۲ مجدداً بخشی از تولید (۴۰٪) در انحصار دولت قرار گرفته و کارخانه‌ها مکلف شدند مابقی محصول را در سقف قیمت تعیین شده بفروش رسانند. با تدوین و تصویب قانون برنامه سوم و بر اساس ماده ۳۲ قانون مذکور مقرر شد دولت بدون الزام به رعایت قانون انحصار سال ۱۳۵۳، طبق آئین نامه‌ای که توسط هیئت وزیران تصویب می‌گردید نسبت به آزاد سازی تولید و توزیع شکر اقدام نماید که این امر پس از تصویب و ابلاغ آئین نامه مربوطه از سال ۱۳۸۱ محقق گردید اما با منسوخ شدن قانون برنامه سوم، ماده و آئین نامه فوق‌الاشاره نیز از درجه اعتبار ساقط و وضعیت صنعت در بلاتکلیفی قرار گرفت که کماکان نیز در حالت مزبور بسر میبرد. در این دوره شرکت طرح توسعه نیشکر و صنایع جانبی با ظرفیت تولید هفتصد هزار تن شکر تشکیل و هفت کارخانه بنامهای امام خمینی (۱۳۷۸)، امیر کبیر (۱۳۷۹)، دعبل خزائی (۱۳۸۰)، میرزا کوچک خان (۱۳۸۲)، و سلمان فارسی (۱۳۸۳) و فارابی (۱۳۸۷) و دهخدا (۱۳۹۰) احداث و به بهره برداری رسیدند. همچنین یک واحد چغندری بنام قند نقده (۱۳۸۳) از محل فرامین سفرهای استانی مقام معظم رهبری ایجاد و مورد بهره‌برداری قرار گرفت.

۲- میزان نیاز کشور به قند و شکر:

بر اساس آمار و ارقام نه چندان رسمی، میزان نیاز کشور به قند و شکر در حال حاضر رقمی در حدود ۲ تا ۲/۲ میلیون تن برآورد می‌گردد.

۳- ظرفیت و توان تولید کارخانه‌های قند کشور:

در حال حاضر با توجه به ظرفیت موجود در بخش چغندری، توان تولید قند و شکر در این بخش یک میلیون تن بوده و همچنین با عنایت به ظرفیت بخش نیشکری (در صورت تأمین نیشکر لازم) استعداد تولید یک میلیون تن نیز در این بخش وجود دارد. فلذا در حال حاضر توان بالقوه تولید شکر در کشور ۲ میلیون تن بوده که امید است با گسترش سطوح زیر کشت نیشکر، این امر محقق گردد.

۴- طرح‌های در دست اجرا برای رسیدن به خود کفائی:

در بخش چغندر نیز در حال حاضر دو طرح در شهرهای ماکو (۵۰۰۰ تن) و بوکان (۷۰۰۰ تن) توسط بخش خصوصی در دست مطالعه قرار دارد که در صورت عدم پشیمانی آنان و اجرای طرح‌های مذکور، حدوداً ۱۶۰ هزار تن شکر در دو کارخانه فوق تولید و جمعاً ظرفیت تولید شکر در کشور به حدود دو میلیون و ۱۶۰ هزار تن خواهد رسید.

می‌باشند که در آمار فوق منظور نشده است.

۸- میزان محصولات تولیدی صنعت قند که محقق شده است (اعم از کشاورزی و صنعتی) :

همان‌گونه که ملاحظه می‌گردد محصولات فوق بایستی در طول سال در سطح کشور حمل و نقل گردد که به تبع آن جمع‌گیری از رانندگان کامیون و کامیونت مشغول خواهند بود.

۹- نحوه قیمت‌گذاری در صنعت قند :

قیمت‌گذاری چغندر (۶۵٪ قیمت تمام‌شده شکر) و تعیین دستمزد (۱۵٪ قیمت تمام‌شده شکر) همواره توسط دولت انجام گردیده و تا پایان سال ۸۵ قیمت قند و شکر نیز توسط دولت تعیین می‌گردید اما در سال‌های بعد کماکان قیمت چغندر و دستمزد توسط دولت تعیین شده و بهای قند و شکر از حالت مصوب خارج شده و کارخانه‌ها ملزم هستند بر اساس ضوابط و دستورالعمل‌های سازمان حمایت، رأساً نرخ‌گذاری و اقدام به فروش نمایند.

۱۰- وضعیت تعرفه واردات :

با عنایت به اینکه تا سال‌های ۸۰ و ۸۱ شکر به صورت انحصاری در اختیار دولت قرارداشت لذا واردات شکر توسط بخش خصوصی صورت نمی‌گرفت. اما در صورت واردات مابه‌التفاوت‌هایی توسط سازمان حمایت دریافت می‌شد. از سال ۸۱ و با ابلاغ آئین‌نامه اجرائی ماده ۳۲ و آزادی واردات و صادرات شکر، تعیین تعرفه در دستور کار قرار گرفته و میزان تعرفه برای شکر سفید ۱۰۰٪ و شکر خام ۷۰٪ تعیین گردید.

این رقم در سال ۸۴ و به منظور حمایت از تولید داخل به ۱۵۰ و ۱۳۰ درصد افزایش یافته و تا آبان‌ماه سال ۸۴ ادامه یافت. از آذر ماه سال ۸۴ تعرفه سبیر نزولی یافته و به شرح ذیل کاهش داده شد.

* توضیح اینکه ۴٪ از تعرفه‌های فوق حقوق گمرکی و مابقی سود بازرگانی می‌باشد.

** تعریف حقوق ورودی، حقوق گمرکی و سود بازرگانی در ماده ۴۱ قانون مالیات بر ارزش افزوده:

ماده ۴۱- حقوق گمرکی معادل چهار

درصد (۴٪) ارزش گمرکی کالاها تعیین می‌شود.

به مجموع این دریافتی و سود بازرگانی که طبق قوانین مربوطه توسط هیأت وزیران تعیین می‌شود حقوق ورودی اطلاق می‌گردد.

تبصره ۱- نرخ حقوق ورودی علاوه بر رعایت سایر قوانین و مقررات باید به نحوی تعیین گردد که:

الف- در راستای حمایت موثر از اشتغال و کالای تولید یا ساخت داخل در برابر کالای وارداتی باشد.

ب- در برگیرنده نرخ ترجیحی و تبعیض‌آمیز بین واردکنندگان دولتی با بخش‌های خصوصی، تعاونی و غیر دولتی نباشد.

* توضیح: واردات شکر خام مشمول پرداخت ۹٪ مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد.

وضعیت تعرفه‌های شکر خام و سفید		
سال ۱۳۸۰	شکر سفید ۱۵۰٪	شکر خام ۱۰۰٪
سال ۱۳۸۱	شکر سفید ۵۷٪	شکر خام ۴۲٪
سال ۱۳۸۲	شکر سفید ۱۱۰٪	شکر خام ۷۰٪
سال ۱۳۸۳	شکر سفید ۱۰۰٪	شکر خام ۷۰٪
از ابتدای سال ۱۳۸۴ تا حدود نیمه ۱۳۸۴	شکر سفید ۱۵۰٪	شکر خام ۱۳۰٪
از آبان تا بهمن ماه سال ۱۳۸۴	شکر سفید ۵۰٪	شکر خام ۳۰٪
از اول بهمن تا تا فروردین ماه ۱۳۸۵	شکر سفید ۲۰٪	شکر خام ۵٪
از اردیبهشت سال ۱۳۸۵ تا آذر ۱۳۸۶	شکر سفید ۱۰٪	شکر خام ۴٪
از آذر ماه سال ۱۳۸۶ تا آذر ۸۷	شکر سفید ۲۰٪	شکر خام ۱۰٪
از آذرماه ۸۷ تا ۹۰/۴/۳۰	شکر سفید ۳۵٪	شکر خام ۲۰٪
از ۹۰/۵/۱ تا ۹۰/۶/۳۱	شکر سفید ۷۰٪	شکر خام ۴٪
از ۹۰/۷/۱ تا ۹۰/۱۱/۳۰ (مندرج در کتاب مقررات صادرات و واردات)	شکر سفید ۷۰٪	شکر خام ۲۰٪
از ۹۰/۱۲/۱ تا ۹۱/۶/۳۱ (مصوبه هیئت دولت)	شکر سفید ۷۰٪	شکر خام ۵٪
از ۹۱/۷/۱ تا ۹۱/۱۲/۳۰ (مصوبه هیئت دولت)	شکر سفید ۷۰٪	شکر خام ۵٪
۹۲/۱/۱ (مندرج در کتاب مقررات صادرات و واردات)	شکر سفید ۳۲٪	شکر خام ۱۰٪
از ۹۲/۱/۱ تا ۹۲/۱۰/۴ (مصوب ستاد تدابیر ویژه اقتصادی)	شکر سفید ۳۲٪	شکر خام ۲٪
از ۹۲/۱۰/۵ تا ۹۲/۱۱/۱۴	شکر سفید ۳۲٪	شکر خام ۴٪
از ۹۲/۱۱/۱۵ تا پایان سال ۹۲	شکر سفید ۳۲٪	شکر خام ۱۰٪
از ۹۳/۱/۱ تا پایان سال ۹۳	شکر سفید ۴۰٪	شکر خام ۱۸٪
از ۹۴/۱/۱ تا اطلاع ثانوی	شکر سفید ۵۵٪	شکر خام ۴۰٪

۵: برگ چغندر که از خوراکیهای تکمیلی دام محسوب گردیده و حدود ۶۰٪ وزن ریشه (چغندر) را تشکیل میدهد از حدود ۴ میلیون تن در سال ۸۵ به حدود یک میلیون تن در سال ۸۷ تقلیل یافته که قطعاً فقدان این میزان خوراک دام باعث افزایش قیمت سایر خوراکیهای دام از قبیل جو، یونجه و غیره شده و به تبع آن افزایش قیمت فرآورده‌های دامی را در پی داشته است و واضح است که چنانچه به فرض محال بپذیریم که قیمت شکر برای مصرف کننده کاهش یافته اما چند برابر اختلاف شکر داخلی و شکر وارداتی، در افزایش قیمت گوشت به مصرف کننده تحمیل شده است.

هـ: با کاهش میزان نیشکر و به تبع آن باگاس تولیدی واحدهای نیشکری، افت شدیدی در تولید کاغذ، نئوپان، ام دی اف ایجاد گردیده است.

و: با توجه به تولید بیش از ۲۰ میلیون تن انواع محصولات در صنعت قند و ضرورت جابجائی و حمل و نقل آن در سطح کشور، در سال ۸۷ فعالیت و اشتغال انواع کامیون و کامیونت به حدود یک سوم تقلیل یافته است.

ز: با توجه به اینکه همه ساله بهره برداری کارخانه‌ها از نیمه دوم شهریور آغاز و حدوداً تا اواخر بهمن و بعضاً اسفند بطول می‌انجامد، متأسفانه در سال ۸۷ این دوره زمانی از اوایل مهرماه آغاز و قبل از پایان آذر به پایان رسیده است و بعبارتی کارکنان واحدها کمتر از دو ماه فعالیت داشته‌اند.

ح- با عنایت به فقدان چغندر در تعدادی از کارخانه‌ها و عدم راه‌اندازی واحدها و همچنین قلیل بودن چغندر در سایر کارخانه‌ها، متأسفانه اغلب شرکتهای قادر به بکارگیری نیروهای فصلی نشده و هزاران نفر از این نیروها بیکار شده‌اند.

ط- به دلیل رویکرد اجباری کشاورزان به کشت سایر محصولات (ذرت، سیبزمینی و...) و جایگزینی با چغندر، توازن الگوی

بر اساس آمارهای موجود، میزان واردات شکر که در سال‌های ۸۲ و ۸۳ به ترتیب ۲۱۶ و ۲۰۳ هزار تن بوده در سال ۸۴ شتاب بیشتری یافته و در سال مذکور به ۶۷۱ هزار تن رسید. در سال ۸۵ و با توجه به کاهش شدید تعرفه‌ها، سرعت واردات افزایش یافته و بر اساس جدول ذیل، جمع کل واردات از نیمه دوم سال ۸۴ تا پایان اسفند سال ۹۳ به رقم ۱۳/۵۰۳/۰۰ تن بالغ که این امر خروج بیش از ۶ میلیارد دلار ارز را موجب گردیده است.

۱۲- تولید:

علیرغم توان کشور در تولید حدود دو میلیون تن شکر (حدود نیاز کشور) و جهش تولیدی از سال ۸۰، متأسفانه با کاهش تعرفه‌ها از سال ۸۵ و سرازیر شدن حجم انبوه شکر به کشور، تولید شکر و به تبع آن تولیدات فرعی صنعت قند به شرح جداول صفحه بعدی کاهش یافته و لطمه سنگینی را به کشور وارد آورده است. همانگونه که از آمارهای فوق مستفاد می‌گردد:

الف - جمع تولیدات صنعت قند در سال ۸۵ بالغ بر ۸۹۶٫۱۳۰٫۱۳۰ تن بوده که با ۱۲٫۵۰۸٫۸۹۶ تن کاهش در سال ۸۷ به رقم ۷۶۲٫۲۰۰ تن تقلیل یافته است و متأسفانه چنین دامنه وسیع تولید از نظر مسوولان دورمانده و نگاه آنان به این صنعت صرفاً از جنبه تولید شکر بوده است.

ب: میزان تفاله تر و تفاله خشک از خوراکیهای اصلی دام کشور می‌باشد از ۹۱۲ هزار تن به ۱۹۷ هزار تن نازل گردیده و بالغ بر ۷۱۵ هزار تن کاهش را نشان میدهد.

ج: کاهش ملاس تولیدی از ۵۷۴ هزار تن به ۲۲۰ هزار تن مشکلات عدیده‌ای را جهت تأمین مواد اولیه کارخانه‌های خمیر مایه و الکل کشی ایجاد نموده است.

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان سال ۹۳ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱,۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۳۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱,۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۱۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۳۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۳۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
جمع	۱۱۹۹	۴۹۴,۵۳۸,۰۰۲	۱۳۳۰۴	۵,۵۲۰,۲۲۳,۸۰۰	۱۳۵۰۳	۶,۰۱۴,۷۶۱,۸۰۱

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

محصولات در مناطق و بازار فروش محصولات حفظ نشده و کشاورزان به دلیل عدم فروش محصول جدید خود متضرر گردیده‌اند.

۱۳- فرصت‌ها، تهدیدها و مشکلات :

الف: فرصت‌ها :

تامین مواد اولیه :

با توجه به اینکه مواد اولیه تولید شکر با منابع خدادادی این ملک اسلامی تماماً در کشور تهیه شده و هیچگونه وابستگی را به خارج از کشور ندارد لذا با فرصت موجود دستیابی به کل قند و شکر مورد نیاز کشور دور از دسترس نمی‌باشد. هرچند که در سال‌های اخیر کاهش بارندگی‌ها باعث ایجاد محدودیت‌هایی در تامین آب مورد نیاز گردیده است.

بخش صنعت :

در این بخش نیز با توجه به پیشرفتهای متخصصین مجرب و متعهد کشور و قابل ساخت بودن بخش‌های عمده‌ای از خط تولید، وابستگی به آنسوی مرزها را به حداقل رسانیده است.

ب : تهدیدها :

بزرگترین تهدید برای صنعت قند و شکر کشور دامپینگ بهای شکر و نوسانات شدید قیمت جهانی شکر از یکسو و دامپینگ بهای دلار توسط دولت و همچنین نرخ بالای تورم در کشور از سوی دیگر بوده که متأسفانه آثار آن در چند ساله اخیر کاملاً مشهود می‌باشد. بر اساس مستندات موجود کشورهای بزرگ دنیا از جمله اتحادیه اروپا و آمریکا با پرداخت سوبسیدهای صادراتی، شکر مازاد خود را با قیمت‌ها بسیار نازل تر از قیمت تمام شده به

بازارهای جهانی عرضه و موجب ایجاد اختلال در تولیدات کشورهای در حال توسعه گردیده و از سوی دیگر و به منظور حمایت مجدد از تولیدکنندگان خود، برای واردات شکر به کشورهاشان، تعرفه‌های بسیار سنگین و بعضاً بیش از ۱۰۰٪ وضع می‌نمایند.

ج- مشکلات کارخانه‌های قند :

یکی از عمده‌ترین مشکلات صنعت قند کشور ناشی از فقدان استراتژی و سیاست‌های دولت در قبال صنعت قند است. متأسفانه در طول مدت عمر این صنعت هیچگاه برنامه مدون و مشخصی وجود نداشته و برنامه‌ها همواره از سوی هر یک از دولت‌های حاکم، به صورت سلیقه‌ای اعمال شده است و لذا مسوولان این صنعت و همچنین سرمایه‌گذارانی که تمایل به سرمایه‌گذاری در این صنعت را داشته‌اند به دلیل بی‌ثباتی سیاست‌ها و تصمیم‌گیری‌ها، قادر به برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری نشده‌اند. کما اینکه عدم ورود سرمایه‌گذاران در ۳۰ ساله اخیر به این بخش مؤید این

تولیدات بخش چغندری در سال‌های ۸۵ و ۸۷

تولیدات	سال ۸۵ (تن)	سال ۸۷ (تن)	تفاوت (وزنی) (تن)	تفاوت (درصد)
چغندر	۶۵۹۳۱۳۰	۱۷۰۰۰۰۰	-۴۸۹۳۱۳۰	-۷۴/۲
قندوشکر	۸۳۶۹۵۲	۲۱۵۰۰۰	-۶۲۱۹۵۲	-۷۴/۳
تفاله خشک	۴۱۲۰۰۰	۱۱۲۰۰۰	-۳۰۰۰۰۰	-۷۲/۸
تفاله تر	۵۰۰۰۰۰	۸۵۰۰۰	-۴۱۵۰۰۰	-۸۳
ملاس	۳۵۷۰۰۰	۸۵۰۰۰	-۲۷۲۰۰۰	-۷۶/۲
برگ چغندر	۴۰۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰۰	-۳۰۰۰۰۰۰	-۷۵
جمع	۱۲۶۹۹۰۸۲	۳۱۹۷۰۰۰	-۹۵۰۲۰۸۲	-۷۴/۸

تولیدات بخش نیشکری در سال‌های ۸۵ و ۸۷

تولیدات	سال ۸۵ (تن)	سال ۸۷ (برآورد)	تفاوت (وزنی) (تن)	تفاوت (درصد)
نیشکر	۴۹۷۹۹۶۹	۳,۰۰۰,۰۰۰	-۱,۹۷۹,۹۶۹	-۳۹,۷
شکر	۴۲۱,۴۳۸	۳۰۰,۰۰۰	-۱۲۱,۴۳۸	-۲۸,۸
ملاس	۲۱۷,۴۰۷	۱۳۵,۰۰۰	-۸۲,۴۰۷	-۳۸
باگاس	۱,۸۱۳,۰۰۰	۹۹۰,۰۰۰	-۸۲۳,۰۰۰	-۴۵,۴
جمع	۷,۴۳۱,۸۱۴	۴,۴۲۵,۰۰۰	-۳,۰۰۶,۸۱۴	-۴۰

جمع تولیدات صنعت قند (اعم از چغندری و نیشکری)

جمع تولیدات	۸۵ (تن)	۸۷ (برآورد)	تفاوت (وزنی) (تن)	تفاوت (درصد)
	۲۰,۱۳۰,۸۹۶	۷,۶۲۲,۰۰۰	-۱۲,۵۰۸,۸۹۶	-۶۲

گفتار است. متأسفانه هر گاه دولت به این صنعت نیاز داشته آنرا در انحصار قرار داده و به محض رفع نیاز آن را رها و مرزها را بسوی واردات باز گذاشته است. علیهذا ضرورت دارد سیاستگذاری‌ها و استراتژی این صنعت جهت روشن شدن مناسبات تولید کنندگان با دولت، واردات، صادرات، خودکفایی و سایر اهداف، تدوین و به صورت جدی به مرحله اجرا گذارده شود.

۱۴- پیشنهادات :

به منظور برون رفت از مشکلات ایجاد شده و جلوگیری از مخاطرات تعطیلی کارخانجات قند کشور پیشنهادات ذیل مطرح است: ۱- تدوین استراتژی تولید شکر. ۲- تعیین تعرفه مناسب با توجه به نرخ تضمینی چغندر، دستمزد و نرخ تورم و همچنین قیمت معاملاتی جهانی. ۳- برنامه ریزی لازم جهت جلوگیری از افزایش قیمت ارکان اصلی قیمت تمام شده شکر، به منظور جلوگیری از رشد قیمت تمام شده شکر.

انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران

نیازهای آینده کشت چغندر قند

چالش‌های علمی

نقل از : ۲۰۱۴/۰۹ sugar industry

نوشته: ماتیاس ساور (Matthias Sauer)

ترجمه: دکتر ایرج علیمردی

چالش‌های بزرگی روبرو خواهد شد. لیکن همگی ما به چغندر قند باور داریم. و شانس بزرگی برای ما وجود دارد که در شرایط مساوی آن را از دست نداده و از منافع آن بهره مند شویم.

برای همه ما، چغندر قند با حد اکثر محصول در میان همه گیاهان، در بالاترین سطح کارایی از زمین برای تهیه بیوماس (biomass) (مجموعه برگ و طوقه) و کربوهیدرات (carbohydrate) قرار دارد. بنابراین چغندر قند بطور استثنایی و به عنوان نقطه شروع پایه بیولوژیکی (bio-based) جهانی جایگاه خاصی را دارا است. «چغندر غیر قابل رقابت» (Unbeatable beat) عنوانی است که توسط اتحادیه شکر (Suiker unie) به این گیاه اطلاق شده است.

ضمن تمرکز بر روی فرآورده‌های با ارزش بالا ما فعالیتیمان را بر پایه اقتصاد بیولوژیکی و تولید پایدار انرژی در سطح وسیع آغاز کرده‌ایم. آنچه که ما انرژی سبز (green energy) می‌نامیم، تخمیر بیولوژیکی و فرآوری متان خالص در تمامی جایگاه هایمان است که مستقیماً به شبکه گاز طبیعی تغذیه می‌شود. ما باور داریم که شیمی سبز باعث توسعه انرژی سبز خواهد شد. تخمیر به متان و اتانول اساس تصفیه شکر بیولوژیکی ما است. در طول زمان ما به تدریج قطعات بزرگ‌تر و با ارزش‌تر را جدا می‌نماییم. همچنین اگر در آینده بتوانیم ۱۰٪ حجم بیوماس را به فرآورده‌های با ارزش تبدیل نماییم، ما قادر خواهیم بود ۹۰٪ باقیمانده را به استفاده مفیدتری برسانیم. تولید انرژی یک راه حیاتی برای این کار است.

البته انتظار می‌رود که شکر نیز به تنهایی قسمتی از آینده پایه بیولوژیکی باشد. تبدیل اتانول به بیواتیلن یک تکنولوژی حاشیه‌ای است. همچنین پلاستیک گیاهی با کیفیت و کارایی جدید هم‌اکنون آماده جداسازی است و جاذبه بیشتری نسبت به استفاده ابتدایی شکر به عنوان ماده غذایی پیدا کرده است.

چرا فکری برای تولیدی جدید از شاخ و برگ چغندر و با دقت و کیفیت بهتر ننماییم. برگ‌ها نیز دارای مجموعه‌ای از مولکول‌های زنده هستند که می‌توان آنها را استحصال و مورد استفاده قرار داد. سیمای آشکار دیگر تاثیر چغندر قند بطور کلی در تعادل گازهای

۱ - مقدمه، سابقه و شمای کلی

با نزدیک شدن به پایان کنگره شما را دعوت می‌کنم تا نظری به چغندر قند بیندازید، به سال ۲۰۳۰ و بعد از آن، مایلیم مطالبیم را در هفت قسمت مطرح نماییم. قبلاً دوست دارم خلاصه‌ای از وجهه طولانی مدت محصولمان بنام «چغندر قند غیر قابل رقیب» صحبت نمایم. در ابتدا لازم است از همکارانم در سایر شرکت‌های قندی آلمان سپاسگزاری نمایم که در این مقاله سهیم هستند و نظریاتشان را به من اعلام نمودند. همچنین از همکاران در گروه قندی خودم که به من انرژی دادند متشکرم. من مدت ده سال است که مدیریت کارخانه قند آنکلام (Anklam) را که در شمال شرق آلمان و نزدیک دریای بالتیک و مرز لهستان واقع است بعهده دارم. این کارخانه قبلاً حدود ۱۸ سال در تملک شرکت قند دانیسکو (Danisco Sugar) بود. در سال ۲۰۰۹ این کارخانه توسط اتحادیه شکر آلمان (Dutch Suiker Unie) خریداری شد. شکر تخصص ما است، در منطقه آنکلام بیش از ۱۳۰ سال است که ما شکر تولید می‌کنیم. ظرفیت این کارخانه ۱۲۰۰۰ تن در شبانه روز است و کل شکر تولیدی آن بالغ بر ۲۳۰۰۰۰ تن است. ما کارهای بیشتری نیز انجام می‌دهیم. از ۶ سال پیش کارخانه بیواتانول (bioethanol) راه‌اندازی شده و از یک سال قبل هم تولید تفاله و ویناس (vinasse) بر پایه بیومتان (biomethane) در این منطقه شروع به کار کرده است. بنابراین ما با قدرت به طرف تصفیه خانه بیولوژیکی (biorefinery) پیش می‌رویم. بر این اساس کشت چغندر قند از ۱۴۰۰۰ هکتار در سال ۲۰۰۶ با تقریباً ۶۰ درصد افزایش به ۲۲۰۰۰ هکتار در سال گذشته رسیده است. این سطح کشت هم‌اکنون توسط ۳۸۰ کشاورز با متوسط سطح کشت ۵۸ هکتار صورت می‌گیرد.

۲ - چشم‌انداز: چغندر قند غیر قابل رقابت، وضعیت ایده‌ال طولانی مدت، انگیزش

بدون شک بخش شکر و چغندر حتی اگر با مقدار کمتر با

گلخانه‌ای است. جایی که اگر برگ‌ها در چرخه ارزشی به مقدار بیشتر تلفیق شوند شکل متفاوتی پیدا خواهند کرد. همچنین درباره برگ‌ها هنوز مقادیر زیادی برای سایر اهداف از جمله ورود به چرخه خاک باقی می‌ماند.

۳- موارد مورد بحث

۳-۱ از تمرکز بر روی زراعت چغندر قند به تنهایی تا زراعت تلفیقی

برای آینده چغندر قند بایستی کارهای زیادی در زمینه رقابت در داخل اتحادیه اروپا و بین‌المللی صورت گیرد. بنابراین نیاز اصلی شناسایی، انتخاب و به جلو بردن تمامی امکانات برای افزایش کمی و کیفی زراعت چغندر قند است.

اساساً محصول شکر، حتی اگر برخی عناصر دیگر داخل گیاه بتوانند سهم بیشتری در مواد ارزشی چغندر قند داشته باشند، عامل مهم و اصلی باقی خواهد ماند. در سال ۲۰۳۰ بایستی قطعاً به بالای ۳۰ تن شکر در هکتار برسیم. هم‌زمان کارایی نیز در آن زمان مفهوم خود را تغییر خواهد داد. توضیح بیشتر اینکه «خروجی بیشتر با ورودی کمتر» که کلیدی برای موفقیت سال ۲۰۳۰ خواهد بود.

به نحوی که یکی از همکارانم اظهار نموده است ارزش افزوده خالص اراضی زراعی در آینده، با چغندر قند چه به عنوان بخشی از زراعت تلفیقی و چه به عنوان گیاهی دوست در تناوب زراعی و سهیم شدن در تنوع زیستی باشد بیشتر از نبود آن در سیستم زراعی خواهد بود.

نیازها و معیارهای رسیدن آن در سطح مزرعه عبارتند از:

- به حد اکثر رساندن نقش آن در تناوب زراعی.
- اطمینان داشتن از کارایی بیشتر استفاده از زمین.

■ کاهش یا اجتناب از اثرات منفی تغییرات اقلیمی.
■ نقش فعال در تغییرات گونه‌ای و چشم‌انداز آینده آن.
آزمایش‌های تناوبی بایستی با هدف راهکارهای سیستمیک توسعه یابد. در درون چنین راهکارهایی چغندر قند با ویژگی‌های مخصوص خود می‌تواند در مقایسه با سایر محصولات بخشی تلفیقی از سیستم‌های زراعی باشد:

- مقدار ماده خشک بالا در هکتار.
- کارایی بسیار بالا در آب و مواد غذایی.
- سازگار در تناوب زراعی بویژه غلات.
- اصلاح نژاد نسبتاً آسان.
- امکان تولید مواد جدید.

۳-۲ محیط‌رشدی بهتر با توجه به سازگاری با تغییرات اقلیمی

کشاورزی دارای حساسیت بالایی به تغییرات اقلیمی است. که این نیز امر جدیدی نیست. کشاورز امروزی به سختی قادر به تشخیص تغییرات اقلیمی معمولی از تغییرات اقلیمی سالانه یا تغییرات بین سال‌ها است. چالش روبرو اینجا است که آیا زارعین قادر به نشان دادن واکنش متفاوتی به تغییرات اقلیمی در آینده از آنچه که در گذشته و حال رخ داده هستند؟ آیا لازم است نسبت به مدیریت ریسک موجود در رابطه با آب و هوا کار بیشتری را انجام داد؟ چه امکاناتی برای «سازگاری با تغییرات پیشرفته اقلیمی» که در پانل بین‌المللی تغییرات اقلیمی (IPCC) (Inter governmental panel on climate change) در خواست شده است موجود است؟ چگونه علم کشاورزان را قادر خواهد نمود که راهکارهای طولانی مدت را به دوره‌های فصلی و سالانه وارد نمایند؟ آیا واکنش ما به تغییرات اقلیمی مشابه واکنشی که ما بازنشان می‌دهیم نیست. چالش این است که ما قدر باشیم

تغییرات اقلیمی را بر طبق خواسته‌های شغلی کوتاه‌مدت مدیریت نماییم.

به عبارت دیگر اطمینان یابیم که استراتژی‌های واکنشی کوتاه‌مدت ما توان غالب شدن به پتانسیلی بزرگ‌تر از برخوردهای طولانی مدت دارد.

نیاز ما استراتژی محصولی است که بتواند بطور ایده‌آل اثرات مفید ناشی از گاز کربنیک و اثرات بازدارنده ناشی از افزایش گرما و سایر عوامل منفی را متعادل نماید. لازم است که بصورت فعال از اثرات مثبت تغییرات اقلیمی استفاده نماییم.

مدیریت آب چه در حالت کمبود و چه در حالت زیاد بود آن از مهم‌ترین وظایف است و نه تنها در مناطقی که امروزه کمبود آب دارند بلکه ممکن است در آینده کلا عنصری کلیدی برای سیستم‌های کشاورزی باشد.

به عنوان نتیجه‌گیری، با افزایش درجه حرارت و تغییرات بارشی ممکن است بیشتر مناطق اروپای امروزی نیاز به آبیاری داشته باشند. تأمین آب روشن خواهد کرد که برای سازگاری با تغییرات اقلیمی نیاز به مدیریت ریسک طولانی مدت وقایع بزرگ همانند مدیریت موقعیت‌های مطلوب است. همزمان نیاز به پایه‌های اطلاعاتی برای تصمیم‌گیری در سطح مزرعه است.

۳-۳ اصلاح ارقام مهم است لیکن بایستی هدف‌دار باشد
با توجه به نیازهای آینده به عنوان یک ماده غذایی و همچنین استفاده‌های جدید، افزایش ممتد تولید پایدار شکر نخستین و مهم‌ترین هدف در آینده خواهد بود.

کارهای مهمی برای موارد زیر نیاز است.

- حفظ محصول برعلیه تنش‌های غیر زنده در طول دوره رشد.
- تحمل بر علیه تنش‌های زنده بعد از برداشت و زمان سیلو.

همچنین نیازهای مداومی برای اصلاح صفتهای "کلاسیک" نظیر مقاومت برعلیه پوسیدگی‌های خاص در مزرعه و سیلو و به موازات آن نیاز به داشتن دانش بیشتر درباره راهکارهای مدیریت بیماری‌ها است. توجه به مقاومت به تنش‌های غیر زنده نظیر خشکی و یخبندان امکانات متفاوتی را برای موفقیت راهکارهای اصلاحی می‌طلبد.

■ جهت دادن تحقیقات از فنوتیپ‌ها به ژن‌های مورد نیاز نسل بعدی.

■ توسعه پایه ژنتیکی بوسیله انتخاب در گونه‌های وحشی وابسته به چغندر قند.

همزمان نبایستی طیف وسیعی از ارقام پیچیده ژنتیکی ایجاد شود. برای نگهداری ارقام با صفات جدید و همچنین ارقام موجود با ابعاد وسیع تغییرات تحملی به بیماری‌های برگ‌ریزی و ریشه‌ای لازم است استاندارد جدیدی برای ترکیب صفات متحمل ایجاد شود. از طرف دیگر تنوع زیستی چغندر قند شانس زیادی را برای موفقیت راه‌های جدید و روش‌های اصلاحی ایجاد می‌کند و آگاهی از بهبود

پتانسیل تولید در راستای پایه بیولوژیکی ابتکار سرمایه‌گذاری را بیشتر تحریک می‌کند.

۳-۴ روش‌های زراعی یک نیروی الزام آور برای به دست آوردن ابتکار عمل

از نقطه نظر کشاورزی پایدار نیاز است که تحقیقات مفاهیم کشاورزی زیر را بررسی نماید.

■ سمپاشی کمتری نیاز است.

■ حفاظت کامل از خاک را نشان دهد.

بالانس مناسبی بین انرژی و مقدار گاز کربنیک ایجاد کند.

برای ذخیره آب روش‌های خاکورزی یک بخش مهم از استراتژی افزایش عمق ریشه چغندر قند است. برای این کار ممکن است به ترکیب صفاتی برای تحمل به خشکی مثل کوچک‌تر کردن برگ‌ها یا زودتر بستن روزنه‌ها نیاز باشد.

با خاکورزی نواری و حرکت کنترل شده ماشین‌های کشاورزی با وجود کاهش محصولی که امروزه ممکن است گاه اتفاق بیفتد، احتمالاً بتوان تکنولوژی‌های مناسب کشاورزی را به وجود آورد تا به «برداشت آب» بینجامد و با حفظ باقیمانده محصول ذخیره آب موجود در خاک را افزایش دهد.

نکته دیگر اینکه اگر مادر ۱۰ تا ۱۵ سال آینده چغندر قند زمستانه نداشته باشیم آیا جایگزینی برای آن نیاز است. یک راه‌حل این است که ما تکنولوژی فوق‌العاده حرفه‌ای رشد پیش از موعد را از روش رویشی سبزیجات به زراعت چغندر قند منتقل نماییم.

سیلو با هدف به حد اقل رساندن ضایعات، کنترل میکروبی و محدود کردن اثر آنها بر روی شکر سفید است. برای درک کلی و پذیرش آن توسط جامعه لازم است که سمپاشی هدفمند با اثرات جانبی کمتر را جایگزین «مصرف عمومی» نماییم. بدین وسیله برای حفظ محصول بایستی به ساده‌سازی سموم توجه نماییم. تنها سؤال این است که آیا جامعه قبول خواهد کرد که هر ساله تنها به یک سم برای تمام محصولات اکتفا کنیم؟

۳-۶ تلفیق اطلاعات و تکنولوژی تولید در کشاورزی هوشمند

امروزه از تمامی مراحل فرآوری و تولید نقشه دیجیتال تهیه و به دنیای صنعت معرفی شده است. تحت برنامه «صنعت ۴» صنایع و انجمن‌های علمی برنامه‌های تکنولوژیکی متعددی را خلق نموده‌اند. هدف از آن مدیریت اطلاعات و ارتباطات داخلی تولید است که بنام «کارخانه هوشمند» خوانده می‌شوند.

کشاورزی نیز ممکن است مفهوم خود را در «زراعت هوشمند» توسعه دهد. زراعت هوشمند بایستی به ما این امکان را بدهد که از تناقض بین «کشاورزی فامیلی» و «کشاورزی صنعتی» آنچه که امروزه در امریکا گفته می‌شود اجتناب کنیم.

از ۱۵ سال قبل، هنگامی که نخستین اطلاعات ماهواره‌ای در اختیار کشاورزان قرار گرفت، متوجه شدیم که اطلاعات علمی زمانی با ارزش است که در فعالیت‌های عملی سهیم شود. لازم است که ما این ابزار اطلاعاتی را در مراحل تصمیم‌گیری مدیریتی تلفیق نماییم. زراعت چغندر قند شغلی است که در ارتباط مستقیم با صنعت قرار دارد. کیفیت چغندر قند این وابستگی را به خاطر تاثیر در کارایی تولید شکر تثبیت می‌نماید.

ما امروزه شاهد معرفی پارامترهای جدیدی هستیم که شاخصه استحصال کریستال‌های ساکارز در کارخانه است. این عامل نقش

تکنولوژی کاشت برای زراعت چغندر قند تنها زنجیره ارزشی به‌هنگام را توسعه نمی‌دهد بلکه چالشی برای صنایع ماشین‌های کشاورزی نیز است. حتی شاید لازم باشد که این تکنولوژی برای کشت و حفظ محصول در زیر پلاستیک تکمیل شود.

برداشت چغندر قند در بیست سال آینده چگونه خواهد بود؟ آیا امکان تلفیق تکنولوژی برداشت در سیستم‌های کشاورزی با ترافیک کنترل شده و با هدف رسیدن به چغندر کن‌های سنگین با حساسیت بیشتر به گل است؟ آیا استفاده صد در صدی برگ و طوقه برای کود آلی تغییر خواهد کرد؟ زمینه ارزش افزوده‌ای که از ترکیبات غیر قندی به دست خواهد آمد غیر محتمل نیست. لازمه برداشت و جمع‌آوری برگ‌ها برگشت از تکنولوژی کندن و سرزنی خواهد بود. آیا سیستم‌های برداشت قدیمی را کنار خواهیم گذاشت؟

۳-۵ محافظت از زراعت بزرگ‌ترین چالش و مزیت

با تغییر شرایط مزرعه، امروزه بیشترین تمرکز بر روی محافظت و سلامت گیاه است. این کار تنها شامل مشاهده اندازه‌گیری اولیه در طول دوره رشد نیست. بحث کلی بیشتر درباره هدف‌گذاری و مقتضیات است. بنابراین سمپاشی شبانه راهی پایدار برای خروج از این وضع دشوار نخواهد بود. نیاز برای قضاوت و تایید در سطح وسیعتری نسبت به امروز خواهد بود. و جواب آن در راهکارهای تلفیقی که در سیستم‌های زراعی متمرکز شده است خواهد بود. این امر به کشاورزان ما امکان پذیرش استفاده کمتر از آفت‌کش‌ها بدون لطمه زدن به محصول را می‌دهد. مواردی که بایستی تلفیق شده و پوشش داده شود شامل:

- راه‌حل‌های بیولوژیکی و ژنتیکی برای عوامل بیماری‌زای خاکری.
- ضد عفونی بذر بر علیه حشرات بر اساس ملاحظات زیست محیطی.

■ ساده‌سازی مبارزه با علف‌های هرز از جمله روش‌های مکانیکی.

■ مقاومت چند جانبه بر علیه بیماری‌های قارچی

■ روش‌های استفاده از تله‌های بیولوژیکی و حشرات مفید.

■ بکارگیری تکنولوژی‌هایی برای بالا بردن سطح کارایی مبارزه.

■ وسائل اطلاعاتی بر اساس مدیریت مقاومت.

بعد از برداشت، حفظ محصول با چغندرهای سیلو شده دنبال خواهد شد که در ارتباط کامل با زراعت چغندر قند است. یک نیاز جدید، بهبود سیلوپذیری چغندر قند برای یک بهره‌برداری طولانی در شرایط برداشت تغییر یافته است. روش ذخیره‌سازی پیشرفته برای طولانی کردن دوره

۴- چرخش چالش‌ها در داخل اطلاعات و انتقال اطلاعات به پذیرش

درخواست‌ها و فشارهای جامعه که اغلب قسمتی از مبارزه بوده است در آینده تأثیر بسزایی در توسعه خواهد داشت. همانطوریکه من از یکی از همکاران سؤال کردم و چنین پاسخ داد «آگاه باشید که نه تنها اطلاعات علمی اهمیت دارد که» قوانین و مقررات نیز در استانداردهای آینده تعیین‌کننده خواهد بود، درخواست‌های جامعه از طریق فشار بر تقاضا در آینده خطوط کلی و محرک اصلی برای پایداری خواهد بود.

تمامی سه جزء پایداری بایستی، با محتویات علمی بازنگری شود، با محتویات عملی پر شود و در طیف وسیعی پخش شود. این خواسته عمومی در دهه‌های آینده است. مفهوم کلی و مناسب برای ارتباطات می‌تواند بصورت «مسئولیت تلفیق شده جامعه» (Corporate Social Responsibility) باشد.

مسئولیت نمی‌تواند از راه‌های استاندارد شده عملیاتی سلب شود. بدنبال این حالت شاخص «مسئولیت تلفیق شده جامعه» قصد ندارد به عنوان یک جهت‌یاب که صرفاً ارائه گواهی نماید عمل کند. مسئولیت تلفیق شده جامعه امروزه عمدتاً به عنوان وظیفه‌ای کلی برای شرکت‌ها تعریف شده که اهدافشان را بیان نموده و برای نیازهایشان در شرائط اختصاصی ابزارهایی را طراحی نماید و به عنوان حامی و راهنما خطوط کلی را برای مفاهیم مسئولیت تلفیق شده جامعه خودشان ترسیم نماید. مسئولیت تلفیق شده جامعه در سطح مزرعه نیز بسته به درجه بالای ابتکار و عملیات داوطلبانه قابل اجرا است. علم بایستی کشاورزان را در مسیر جهت‌یابی و هدایت همراهی نماید. یک مثال از مسئولیت تلفیق شده جامعه در کشت چغندر قند می‌تواند در نگهداری تنوع بیولوژیکی به عنوان یک هدف کمک نماید. می‌توان انتظار داشت که در آینده تعداد کشاورزان و کارخانه‌ها در درون اتحادیه اروپا به شدت توسعه یابد. نتیجتاً رقابت نیز افزایش یافته و تبادل اطلاعات نیز در نخستین نگاه می‌تواند محدود باشد. از طرف دیگر در برخورد با چالش‌های بخش کشاورزی انتظارات فزاینده‌ای برای همکاری در ارتباطات تحقیقاتی زراعت چغندر قند در مناطق رقابتی و قبل از ورود به مزرعه وجود دارد. ایجاد علم و نشر آن از مهم‌ترین قسمت‌های کار است. همانطوریکه من در هفت قسمت فوق توضیح دادم، سهم کردن تجربه و به‌کارگیری علوم و پذیرفتن کنترل‌های جدید بهمان میزان مهم است. این خود داستان دیگری است که چگونه توصیه‌های چغندر قند می‌تواند در دنیای ارتباطات بطور کامل و پیوسته تغییر یابد. اکنون که ارائه مقالات کنگره در حال اتمام است: شبکه ارتباطی اساسی خواهد بود و این یک نشانه مثبت برای افرادی است که در اینجا جمع شده‌اند. بنابراین موفقیت‌های زیادی برای مؤسسه تحقیقات بین‌المللی چغندر قند وجود دارد. آرزوی موفقیت زیاد برای همه شما در مدیریت کردن چالش‌های پیش رو در هر یک از جایگاه‌هایمان و در هر منطقه دارم.

دیگری از زراعت هوشمند را مشخص می‌نماید. نقطه مشترک مزرعه و کارخانه.

تحت عنوان «رابطه تولیدکننده پایدار» نقطه مشترک مزرعه تا کارخانه در مسیرهای بیشتری تقویت خواهد شد:

مصرف‌کنندگان همانند مشتریان کارخانه خواهان شواهد بیشتری از روش‌های پایدار تولید از مزرعه تا کارخانه و از طریق ارائه اسناد و گواهی‌ها هستند.

در آینده ممکن است نیاز به توسعه نقاط اشتراک مزرعه تا کارخانه به دلایل دیگری نیز بروز نماید:

■ توسعه تکنولوژی‌های جدید نظیر استحصال سرد و اولترافیلتراسیون.

■ شیمی سبز و سایر سرمایه‌گذاری‌ها در زنجیره ارزشی چغندر قند.

۷-۳ پیشرفت زراعت چغندر قند در گرو شبکه ارتباطی بر پایه تحقیقات است.

برای حمایت از نیازهای پایان‌ناپذیر در جهت سودآوری زراعت که در آن چغندر قند نیز نقش مثبتی دارا است، تغییر انتظارات جامعه، مصرف‌کننده و مسائل سیاسی بایستی با هم هماهنگ باشند. این امر نیاز به این دارد که ما دانشمان را برای کنترل عوامل زیست محیطی بر سیستم‌های زراعی هر چه بیشتر و بهتر توسعه دهیم. متعادل کردن در خواست‌های رقابتی و پایدار از چالش‌های روبرو در آینده است.

تمرکز بایستی بر کارهای تلفیقی باشد تا علوم انطباقی محض نظیر تقابل دایمی تصمیم‌گیری‌ها، برنامه اختصاصی تکنولوژی اطلاعات می‌تواند بمنظور بسط و تبادل اطلاعات دو طرفه بین دانش علمی و عملی ایجاد شود. ارتباط دادن بین انتظارات بلند پروازانه عمومی از یک طرف و اجرای در خواست‌های تجاری اولیه از طرف دیگر طراحی تحقیقات آینده را با پیچیدگی‌هایی مواجه خواهد کرد:

■ دنبال کردن به روز نشان دادن عملیات زراعی.

■ تلفیق موقعیت سیاست‌گذاران و مصرف‌کننده‌ها.

■ ارزیابی اولویت‌بندی و تصمیم‌سازی موضوعات مناسب.

■ خلق خطوط تحقیقاتی در سطوح مختلف از آزمایشگاه تا مزرعه.

■ ترجمه متون علمی به صورت قابل درک با انتقال اطلاعات به مدیریت و آموزش.

همکاری نزدیک بین مؤسسات تحقیقاتی، دانشگاه‌ها و شرکت‌های تحقیقات خصوصی اروپا از نظر فعالیت‌های مربوط به چغندر قند در حال حاضر ایجاد شده و بایستی زمینه‌ای برای بهبود آن فراهم شود.

آخرین و مهم‌ترین مطلب اینکه ارتباطات بایستی بخشی تلفیقی از سیکل تحقیقاتی که در بالا اشاره شد باشد. نتیجتاً مؤسساتی که نمایندگی سایر بخش‌هایی از جامعه را از جمله سازمان‌های غیر دولتی دارند بایستی در آینده به عنوان شریکی در پروژه دیده شوند.

طبیعت کودها:

تراژدی مصرف بیش از حد در محیط زیست (۱)

نقل از مجله: Plos Biology ۲۰۱۴/۰۸

نویسندگان: آلن جی گود و پرین اچ بیٹی (Allen G. Good & Perrin H. Beatty)

ترجمه: دکتر ابرج علیمردادی

بطور نسبی علاقه شخصی خود را تعقیب می کند، منافع بلندمدت خود را فدای منافع کوتاه مدت می نماید. «خرابی مقصدی رو به جلو است که تمام مردان به جلو یورش می برند، هر کس بهترین علاقه مندی خود را در جامعه ای که به باور او آزادی عمومی است ادامه می دهد.» در حالت آلودگی ایشان نوشتند که «در اینجا سؤال این نیست که چه چیزی از محیط گرفته می شود بلکه وارد کردن چیزهایی در فاضلابها و ریختن ضایعات شیمیایی در داخل آب مورد سؤال است» شاید یکی از این سهم خواهی اضافی مصرف کود نیتروژنه باشد جایی که رفتار انفرادی و مصرف بالای این کود (برای کسب درآمد کوتاه مدت محصول اقتصادی)، می تواند در طولانی مدت به محیط زیست آسیب برساند. ارزش واقعی میزان مصرف بالای کودهای از ته به منظور به حداکثر رساندن محصول هم اکنون به خوبی در فرم تغییرات اقلیمی جهانی مشهود است. به طوری که سازمان خواربار و کشاورزی جهانی و همچنین سازمان ملل متحد پیش بینی نموده اند به دلیل پیش بینی در خواست بیشتر برای تولید غلات به خصوص در کشورهای در حال توسعه ناشی از افزایش جمعیت و تغییرات رژیم غذایی، انگیزه های به وجود خواهد

مصرف جهانی کود نیتروژنه در محصولات زراعی بیش از اندازه است که سرانجام باعث آلودگی نیتروژنی در جو زمین خواهد شد. جو زمین توسط اکسیدهای نیتروژن (NO_x و N_2O) آلوده شده که بطور مستقیم و غیرمستقیم باعث گرم شدن و تغییرات اقلیمی می گردد. نیتروژن همچنین در اثر شسته شدن از اراضی زراعی به صورت نترات ($-\text{NO}_3$) قابل حل در آب باعث افزایش کودها در آب رودخانه ها، دریاچه ها و اقیانوس ها شده که خود باعث کاهش ارزش و تنوع زیستی آبی، خسارت به آب آشامیدنی و صنایع آبی وابسته نظیر ماهیگیری و توریسم و نهایتاً ایجاد «مناطق مرگ» (Dead zones) می گردد. چرا برخی کشورها کاهش مصرف کود نیتروژنه دارند در حالی که برخی دیگر افزایش مصرف نشان می دهند؟ چگونه می توان مصرف کود نیتروژنه را کاهش داد بدون اینکه لطمه ای به تولید بزنیم؟ استفاده از استراتژی مدیریت مستقیم مواد غذایی (directed nutrient management strategies) چه منافع اقتصادی و زیست محیطی در بردارد؟

در گزارش سال ۱۹۶۸ زیر عنوان «تراژدی عمومی» آخرین بحث گارت هاردین (Garret Hardin) این بود که هر فرد

جدول ۱- میزان مصرف و هزینه های کود نیتروژنه کشورهای بخصوص در گذشته و پیش بینی برای آینده

سال	جهان		اتحادیه اروپا		دانمارک		چین	
	ارزش میلیارد دلار	کل مصرف تن نیتروژن	کل مصرف میلیون تن نیتروژن	مصرف کیلوگرم در هکتار	کل مصرف میلیون تن نیتروژن	مصرف کیلوگرم در هکتار	کل مصرف میلیون تن نیتروژن	مصرف کیلوگرم در هکتار
۱۹۸۷	۴۲۵	۷۵/۸	۳۰/۳	۱۲۷	۰/۳۶۷	۱۴۲	۱۸/۶	۱۳۸
۱۹۹۷	۶۱۰	۸۱/۳	۱۵/۵	۱۰۱	۰/۲۳۸	۱۲۰	۲۵/۴	۱۸۳
۲۰۰۷	۷۹۵	۱۰۰/۶	۱۳/۳	۱۱۴	۰/۱۷۲	۷۵	۳۴/۸	۲۴۷
۲۰۱۲	۸۶۹	۱۰۲/۲	۱۳/۰	۱۱۴	۰/۱۷۰	۷۴	۳۷/۶	۲۶۷
۲۰۲۰	۹۸۰	۱۱۰/۷	۱۳/۰	۱۱۴	۰/۱۷۰	۷۴	۴۲/۴	۳۰۳
۲۰۳۰	۱۲۲۰	۱۲۶/۹	۱۳/۰	۱۱۴	۰/۱۷۰	۷۴	۵۴/۵	۳۸۸
۲۰۵۰	۱۵۰۰	۱۵۱/۶	۱۳/۰	۱۱۴	۰/۱۷۰	۷۴	۶۹/۰	۴۸۷

تخمین های آینده بر اساس عدم افزایش دانمارک و اتحادیه اروپا و افزایش خطی مصرف معادل میزان افزایش بین سال های ۱۹۸۷ و ۲۰۰۷ جهان و چین می باشد.

۱- تخمین جهانی مصرف نیتروژن در سال ۲۰۲۰ بر اساس منابع (۵۵، ۵۶ و ۵۷) بترتیب ۱۱۰، ۱۱۲ و ۱۳۷ میلیون تن.

۲- تخمین جهانی مصرف نیتروژن در سال ۲۰۳۰ بر اساس منبع (۵۶) ۱۲۵ میلیون تن.

۳- تخمین جهانی مصرف نیتروژن در سال ۲۰۵۰ بر اساس منبع (۵۷) ۲۳۶ میلیون تن.

جدول ۲ - کل مصرف نیتروژن، هزینه‌های زیست محیطی و اقتصادی آن در آمریکا، چین، هند و جهان

سال	پیش مصرف میلیون تن	ارزش میلیارد دلار	تولید پیشنهادی از ۲۰۰۷	کاهش مصرف میلیون تن	مصرف زیاد ازت میلیون تن	ارزش میلیارد دلار	مقدار CO ₂ GWP میلیون تن	ارزش CO ₂ GWP میلیارد دلار	هزینه زیست محیطی میلیارد دلار
جهان									
۱۹۸۷	۷۵/۸	۳۲/۲							
۲۰۰۷	۱۰۰/۶	۸۰/۰							
۲۰۲۰	۱۱۰/۷	۱۰۸/۵	٪۱۰	۹۰/۵	۲۰/۲	۱۹/۸	۹۴	۱/۴	۸/۷
۲۰۳۰	۱۲۶/۹	۱۵۴/۸	٪۲۰	۸۰/۵	۴۶/۴	۵۶/۶	۲۱۵/۸	۳/۲	۲۴/۹
۲۰۵۰	۱۵۱/۶	۲۲۷/۴	٪۲۰	۸۰/۵	۷۱/۱	۱۰۶/۷	۳۳۰/۷	۵/۰	۴۶/۹
آمریکا									
۱۹۸۷	۹/۵	۴/۱							
۲۰۰۷	۱۴/۵	۱۱/۵							
۲۰۲۰	۱۶/۷	۱۶/۳	٪۵	۱۳/۸	۲/۹	۲/۷	۱۳/۵	۰/۲	۱/۲
۲۰۳۰	۱۹/۹	۲۴/۳	٪۱۰	۱۳/۰	۶/۹	۸/۴	۳۲/۱	۰/۵	۳/۷
۲۰۵۰	۲۳/۵	۳۵/۲	٪۱۰	۱۳/۰	۱۰/۴	۱۵/۷	۴۸/۴	۰/۷	۶/۹
چین									
۱۹۸۷	۱۸/۶	۷/۱							
۲۰۰۷	۳۴/۸	۲۷/۶							
۲۰۲۰	۴۲/۴	۴۲/۰	٪۱۰	۳۱/۳	۱۱/۵	۱۱/۳	۵۳/۵	۰/۸	۵/۰
۲۰۳۰	۵۴/۵	۶۶/۵	٪۲۰	۲۷/۸	۲۶/۷	۳۲/۵	۱۲۴/۲	۱/۹	۱۴/۳
۲۰۵۰	۶۹/۰	۱۰۵/۳	٪۲۰	۲۷/۸	۴۱/۲	۶۱/۷	۱۹۱/۶	۲/۹	۲۷/۱
هند									
۱۹۸۷	۵/۷	۲/۴							
۲۰۰۷	۱۴/۴	۱۱/۵							
۲۰۲۰	۱۹/۱	۱۸/۷	٪۱۰	۱۳/۰	۶/۱	۶/۰	۲۸/۴	۰/۴	۲/۶
۲۰۳۰	۲۴/۷	۳۰/۲	٪۲۰	۱۱/۵	۱۳/۲	۱۶/۱	۶۱/۴	۰/۹	۷/۱
۲۰۵۰	۳۱/۴	۴۷/۱	٪۲۰	۱۱/۵	۱۹/۹	۲۹/۸	۹۲/۶	۱/۴	۱۳/۱

هزینه‌های اقتصادی بر پایه قیمت روز کود و پیش‌بینی برای آینده انجام شده است. هزینه‌های زیست محیطی برابر ۰.۴۴٪ ارزش مصرف بیش از حد نیتروژن می‌باشد. پتانسیل گرم شدن کره زمین (GWP بر پایه ۱٪ کود نیتروژن اضافی مصرف شده که به صورت اکسید نیتروژن (N₂O) درآمده است. مصرف بیش از حد نیتروژن به میلیون تن $1 \times (44/28) \times (296)$ پتانسیل گرم شدن کره زمین در اثر اکسید نیتروژن (۲۹۶). ارزش جهانی گرم شدن (یک تن CO₂) = ۱۵ دلار. قیمت کود نیتروژن: ۱۹۸۷، ۴۲۵ دلار، ۲۰۰۷، ۷۹۵ دلار، ۲۰۲۰، ۹۸۰ دلار، ۲۰۳۰، ۱۲۳۰ دلار و ۲۰۵۰، ۱۵۰۰ دلار.

دارد به قیمت از دست رفتن لایه اوزن و یا محیط‌های دریایی افزایش دهیم.

در حقیقت وقتی که در برخی مناطق نظیر دانمارک می‌تواند با تعادل مصرف نیتروژن بدون اینکه به تولید محصول آسیبی برسد مصرف کود نیتروژن خود را کاهش دهد، مناطق دیگر نیز (صحرای جنوبی آفریقا) می‌توانند افزایش مصرف کود را با اعمال بهترین مدیریت مصرف انجام دهند. در کشورهایی که تعادل مصرف نیتروژن ایجاد شده نیز می‌توانند با به کارگیری تکنولوژی‌هایی نظیر بهبود ارقام زراعی، عملیات زراعی اختصاصی

آمد که مصرف بیش از حد کودهای نیتروژن ادامه یابد. در کشورهای توسعه یافته تولید محصولات زراعی به حد اکثر توان بیولوژیکی خود رسیده‌اند. به نظر نمی‌رسد که افزایش مصرف کود باعث افزایش درآمد اضافی گردد. برعکس در کشورهای در حال توسعه هنوز خلای محصولی بزرگی وجود دارد. با وجودی که ما برای تغذیه جمعیت جهانی رو به رشد نیاز به افزایش محصول داریم لیکن از طرف دیگر نیاز داریم که این کار در مسیر محیط زیست پایدار انجام دهیم. ما نمی‌توانیم با مصرف بالای کود نیتروژن محصول خود را حتی در مناطقی که خلأ محصولی وجود

منطقه‌ای، زمان آزادسازی مصرف نیتروژن، آبیاری قطره‌ای، تناوب زراعی، بیواینوکولانت‌ها و راه‌های مشابه بدون کاهش محصول میزان مصرف کود نیتروژنه خود را کاهش دهند.

نیتروژن از عناصر غذایی کلیدی و محدود کننده تولید در بیشتر محصولات زراعی و تعدادی از اکوسیستم‌های آبی خاکی می‌باشد. متاسفانه افزایش حجم عظیم آلوده کننده وارد شده به محیط زیست ناشی از مصرف کودهای ازته نتایج منفی معنی‌دار زیست‌محیطی داشته است. ارتباط بین کشاورزی و آلودگی نیتراتی با تأثیر در

نیتروژن عامل کلیدی برای آلودگی آب و هوا می‌باشد

جدول ۳ - بهبود کارایی در مصرف نیتروژن محصولات زراعی در آزمایش‌های مزرعه‌ای

منابع	مدیریت ازت	٪ افزایش PFP	PFP		٪ افزایش محصول	٪ کاهش کودازته	میزاد کود ازته Kg/Ha		سال	محصول
			از کود کم	از کود زیاد			کم	زیاد		
آمریکا										
(۴۹)	Bmp در مقابل ایالت ایلینوی	۳۱	۷۲	۵۵	۶۰	۰	۱۹۱	۲۵۰	۲۰۰۰-۰۳	ذرت
(۳۶)	بهبود BMP و استفاده از دورگه‌های جدید	۳۶	۵۷	۴۲	۳۵	۰	۱۴۵	۲۵۰	۱۹۸۰-۰۰	ذرت
(۵۹)	عملیات زراعی کشاورزان در مقابل BNMP در شمال مرکزی	۶۷	۳۴	۲۰	۲۱	۲۸	۱۸۰	۲۵۰	۱۹۹۴-۹۶	گندم
(۴۶)	آزمایش مزرعه در آلبرتا کانادا	۵۴	۷۱	۴۶	NC	۳۷	۱۰۷	۱۶۹	۲۰۰۷	جو
(۶۰)	بهبود مدیریت ازت نبراسکا آمریکا	۳۳	۵۷	۴۳	NC	۲۵	۱۸۷	۲۵۰	۱۹۹۹-۹۹	ذرت
(۳۷)	استفاده ازت اضافه تراز مقدار حد اقل انتشار N ₂ O در دو برابر شد میشیگان	۳۴	۶۷	۵۰	NC	۲۵	۱۰۱	۱۳۴	۲۰۰۱-۰۳	ذرت
(۴۸)	استفاده ازت کمتر انتشار N ₂ O را تا ۴۴٪ کاهش داد. میشیگان	۲۵	۵۹	۴۴	NC	۲۵	۱۳۵	۱۸۰	۲۰۰۷-۰۸	ذرت
(۴۱)	انتشار N ₂ O در مصرف کم ازت نصف مقدار مصرف ازت بالا بود غرب کانادا	۳۴	۱۰۵	۶۹	-۸ _a	۴۰	۹۰	۱۵۰	۲۰۰۵-۰۷	ذرت
اروپا										
(۴۲)	مصرف بالا در مقابل مصرف بهینه در نسبت قیمتی ازت به دانه = ۵	۱۱	۳۰	۲۷	۱	۱۳	۱۷۴	۲۰۰	۲۰۰۳-۰۷	گندم
(۶۱)	بطور متوسط کارایی مصرف ازت در غلات سبب کاهش مصرف ازت در انگلستان شد.	۲۲	۴۴	۳۶	Na	Na	-	Na	۱۹۸۵-۰۲	غلات
(۱۳)	استفاده از بالانس نیتروژن: قانون حداقل	۲۴	۶۴	۵۲	NC	۲۰	۱۶۰	۲۰۰	-۲۰۰۱ ۲۰۰	گندم قبل از
آسیا										
(۶۲)	کاهش مصرف با کارایی مصرف نیتروژن ارقام در ژاپن	۴۷	۶۶	۴۵	NC	۳۰	۷۶	۱۰۸	۱۹۸۷-۹۹	برنج
(۶۳)	FFP در مقابل SSNM در ۲۱ مزرعه در چین	۳۲	۴۹	۳۷	۸	۲۰	۱۳۳	۱۶۷	۱۹۹۸-۹۹	برنج
(۳۳)	FFP در مقابل SSNM در ۱۷۹ ایستگاه در آسیا	۶	۵۲	۴۹	۷	۴	۱۱۲	۱۱۷	۱۹۹۷-۹۹	برنج
(۱۸)	مصرف نیتروژن کشاورزان در مقابل مصرف بهینه نیتروژن غرب چین	۵۲	۴۱	۲۷	۳	۳۳	۲۰۰	۳۰۰	۲۰۰۳-۰۶	برنج
(۳۲)	مطالعات مزرعه ای، افزایش تراکم بوته.	۳۳	۴۰	۳۰	NC	۲۴	۵۳	۷۰	۱۹۹۵-۹۸	برنج
(۱۸)	مصرف معمولی در مقابل مصرف بهینه نیتروژن کشاورزان شمال چین	۱۶۱	۴۷	۱۸	۵	۶۱	۱۲۸	۳۲۵	۲۰۰۳-۰۶	گندم
(۱۸)	مصرف معمولی در مقابل مصرف بهینه نیتروژن کشاورزان شمال چین	۷۵	۵۶	۳۲	۵	۴۰	۱۵۸	۲۶۳	۲۰۰۳-۰۶	ذرت
<p>• PFP = کیلو گرم غله در اثر مصرف کیلوگرم نیتروژن • SSNM = مدیریت تغذیه مناطق خاص. • NC = بدون تغییر در محصول. • FFP = عملیات کود دهی کشاورزان. a - کاهش کم محصول در اثر مصرف کم نیتروژن در مقابل مصرف زیاد آن.</p>										

آب آشامیدنی (۵۰۴) و افزایش بیش از حد مواد در آب تازه و اکوسیستم‌های آبی شامل رشد بیش از حد جوانه‌های جلبک‌های زیان‌آور و «منطقه مرده» در اکوسیستم‌های آبی ساحلی به خوبی به اثبات رسیده است. برای مثال در آمریکا ۹۸ درصد از کل نیتروژن وارد شده در رودخانه می‌سی‌سی‌پی از روان آب‌ها و زه‌کش‌های کشاورزی است. بعلاوه کشاورزی نقش پایداری در بالانس سه تا از مهمترین گازهای گلخانه‌ای آلوده کننده شامل دی اکسید کربن (CO_2)، اکسید نیتروژن (N_2O) و متان (CH_4) بازی می‌کند. پتانسیل گرم شدن کره زمین (GWP) از اکسید نیتروژن و متان به ترتیب ۲۹۶ و ۲۳ برابر بزرگتر از یک واحد گاز کربنیک می‌باشد. از این جهت اکسید نیتروژن از مهم‌ترین گازهای متساعد شده ناشی از مصرف کود می‌باشد. به خاطر تأثیر توازنی بیشتر گاز کربنیک در پتانسیل گرم شدن کره زمین در آمریکا در سال ۲۰۰۹ کشاورزی ۶۸ درصد از سهم انتشار اکسید نیتروژن کل کشور داشته است که تنها ۳/۶ درصد از کل گازهای گلخانه‌ای منتشر شده در آمریکا می‌باشد.

بیش از اینکه سعی در ثابت نگه داشتن نتیجه مصرف بیش از حد نیتروژن شود، بهتر است که از راه‌های دیگری نظیر بکارگیری استراتژی‌های مدیریتی بهتر شامل نوع خاکورزی، میزان و زمان مصرف کود، منابع بهتری از کود مانند کودهای آزادکننده تدریجی نیتروژن، بیواینوکولوم‌ها تثبیت بیولوژیکی نیتروژن، استفاده از ارقام با کارایی بیشتر مصرف نیتروژن استفاده شود. معذالک کاهش یا حذف مواد ازتی آلوده کننده راه‌های چند جانبه را می‌طلبد که ما تنها خود را بر روی یک روش کاهش مصرف نیتروژن متمرکز کرده‌ایم.

مقدار مصرف و ارزش کودهای نیتروژنه هر دو افزایش یافته است

قیمت جهانی کودهای نیتروژنه از ۳۲ میلیون دلار در سال ۱۹۸۷ به ۸۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۷ رسیده و با تخمینی

پیش‌بینی می‌شود که در سال ۲۰۳۰ به ۱۵۰ میلیارد دلار برسد. (جدول ۱) در طول بیست سال گذشته مصرف جهانی این کودها بدلیل افزایش تولید غلات افزایش یافته است. بالانس نیتروژن در بین کشورها و مناطق، نسبت ورودی به خروجی نیتروژن را مثبت، خنثی و یا منفی انعکاس می‌دهد. بالانس مثبت، محیط را به آلودگی‌های آمونیاکی (NH_3)، اکسید نیتروژن (N_2O)، نیترات (NO_3^-) و یا منو اکسید نیتروژن (NO) هدایت می‌کند. در حالی که بالانس منفی ازت، باعث حاصلخیزی کمتر خاک و خالی کردن ذخیره نیتروژن می‌گردد. که نتیجه آن تولید محصول ناچیز خواهد بود. در حالیکه مصرف کلی بعضی از کشورها نظیر آمریکا به تعادل مناسبی برای ورود و خروج ازت رسیده است، لیکن حتی با افزایش جزئی در مصرف کود نیتروژنه از سال ۱۹۷۵، هنوز اراضی زیادی وجود دارد که بالانس ازت در آن‌ها بالا رفته (مثبت شده) و نتیجه آن حساس شدن خاک برای آزاد سازی اکسید نیتروژن N_2O به جو زمین شده است. سایر مناطق نظیر اتحادیه اروپا، کاهش معنی داری در مصرف کودهای نیتروژنه داشته‌اند. کاهش خیلی شدید در مصرف کودهای نیتروژنه در این کشورها بدلیل مازاد مصرف تا سال ۱۹۸۷ که سبب آلودگی کیفیت آب در سطح غیرقابل قبولی گردید قابل دسترس شد. (جدول ۱). اتحادیه اروپا با اجرای مطلوب عملیات مدیریتی مواد غذایی خاک برنامه کاهش مصرف را به خوبی پیاده نمود. این چنین هماهنگی در نیازهای کودی و روش‌های مصرف و میزان آن برای هر نوع محصول، هر نوع خاک و بررسی آب موجود در خاک بوده که باعث بهبود کیفیت آب‌های زیرزمینی شده است. چین به عنوان یک کشور با بالانس بالای مازاد مصرف نیتروژن می‌باشد که هنوز هم در حال افزایش است. کشورهایی در جهان نظیر صحرای جنوبی آفریقا نیز هستند که بالانس منفی مصرف نیتروژن دارند و خاک‌های آنها از نظر مواد غذایی فقیر و مصرف کود نیز مقدار مورد نیاز است. (۳). ملاحظه افزایش هزینه‌های ناشی از مصرف اضافی کود نیتروژنه بما کمک می‌کند که چرا اتحادیه اروپا مدیریت کاهش مصرف

جدول ۴. هدررفت نیتروژن در محیط زیست و محاسبه ارزش اقتصادی این هزینه‌ها در آمریکا

اجزای نیتروژن	متوسط %	نوسانات %	هزینه‌های زیست محیطی (دلار)
فراورده‌های گیاهی	۴۰	۳۰ - ۵۰	NA
روندعامل تبخیر یک واحد اکسید نیتروژن	۱	۰/۰۰۳ - ۰/۰۳	۱/۰۱۸ a
شستشو و روان آب‌ها (نیترات)	۲۰	۱۵ - ۲۸	۳/۶۸
اکسید نیتروژن ناشی از بخار آمونیاک	۲۰	۱۵ - ۲۵	۰/۴۷۸ b
هدررفت و دنیتریفیکاسیون	۱۹	۱۵ - ۸۳	ND
کل	۱۰۰	-	۵/۱۸ (۴۴٪)

مجموع ازت مصرف شده در سال ۲۰۰۷ در آمریکا ۵،۱۴ میلیون تن با ارزش ۱۱/۵ میلیارد دلار بوده است.

a - ۱۴/۵ میلیون تن $0.1 \times (28 + 16)$ ملکول گرم / ۲۸/ مولکول گرم 296×15 در تن ۱/۰۱ میلیارد دلار.

B - ۱۴/۵ میلیون تن کود ازته آمریکا) تقسیم بر (۸۵ میلیون تن کود جهانی) $\times (1/6)$ گرم در تن اکسید نیتروژن تشکیل شده از تبخیر آمونیاک = ۱۱/۱ گرم در تن اکسید نیتروژن که هر سال در آمریکا به صورت آمونیاک تبخیر می‌گردد.

را اعمال نمود در حالی که کشورهایی مانند چین مصرفشان را افزایش دادند؟ چگونه می‌توان مصرف نیتروژن را کاهش داد بدون اینکه کاهشی در مقدار محصول به وجود آید؟ چه منافع اقتصادی و زیست محیطی از استراتژی مدیریت مستقیم مصرف مواد غذایی عاید می‌گردد.

بسته ۱ - کاهش مصرف کود

برنج: برای چین با حفظ محصول فعلی کاهش ۳۰ تا ۶۰ درصد مصرف کود را برای تناوب گندم، ذرت، برنج پیشنهاد شده (۱۸) در حالی که نویسندگان استدلال می‌کنند که در شمال و شرق چین و در تناوب زراعی دوتائی برنج و گندم یا برنج و ذرت کاهش مصرف نیتروژن، کاهش معنی دار محصول را همراه نخواهد داشت. دلیل آن مصرف بیش از ۶۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار است که مقادیر زیادی از آن شسته شده و به آب‌های زیرزمینی وارد می‌گردد و یا به صورت اکسید نیتروژن (N_2O) به جو وارد می‌شود (۱۸).

کشاورزان ژاپنی امروزه نسبت به گذشته کودهای نیتروژنه کمتری مصرف می‌کنند بدون اینکه کاهشی در محصول به وجود آید. در دهه ۱۹۹۰ افت قیمت محصول برنج، کشاورزان را واداشت تا مصرف نیتروژن خود را از ۱۰۹ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۸۵ به ۸۰ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۹۷ کاهش دهند. این در حالی است که راندمان محصول خود را حفظ کردند. این موفقیت ناشی از کاهش بیش از حد نیتروژن همراه با استفاده از رقم بذر کوشی هیکاری با کارایی مصرف نیتروژن می‌باشد، که توانست راندمان محصول را با کاهش مصرف کود حفظ کند (۳۰). اخیراً ژاپن کارایی مصرف نیتروژن در برنج را نسبت به سال ۱۹۸۵، ۳۰ درصد افزایش داده‌اند (۳۱).

در سطح وسیع‌تر نشان داده شده (۳۲) که بین کشورهایی که بالاترین سطح محصول برنج را داشته‌اند و کارایی مصرف ازت در آن کشورها رابطه‌ای وجود ندارد. برای مثال ژاپن بالاترین سطح تولید برنج با بالاترین کارایی مصرف نیتروژن داشته در حالی که چین بالاترین محصول برنج و کمترین کارایی مصرف نیتروژن را داشته است. در یک برنامه مطالعاتی بین‌المللی (۱۷۹) مزرعه در هفت کشور) که توسط موسسه تحقیقات بین‌المللی برنج (IRRI) اجرا شده، با بالانس مصرف ازت تنها ۷ درصد از محصول کاسته شد. در حالی که مقدار نیتروژن خیلی کمتری مصرف شده بود (۳۳).

ذرت: مطالعات متعددی با کودهای نیتروژنه در آمریکا بر روی ذرت انجام شده که برخی از مثال‌های انتخابی آن در جدول ۳ آمده است. یک مطالعه نشان می‌دهد که هر دو میزان ازت: مقدار ازت توصیه شده فعلی (۱۶۸ کیلوگرم در هکتار) و مقدار مورد استفاده زارعین (۱۹۷ کیلوگرم در هکتار) از حداکثر مقدار بهینه

مصرف نیتروژن، حداقل ۳۵ درصد اضافه‌تر است (۳۴). کشاورزان مینسوتا قادر شدند مصرف نیتروژن را ۲۱ درصد کاهش دهند بدون اینکه کاهشی در محصول ذرت به وجود آید (۳۵). بر اساس اطلاعات وزارت کشاورزی آمریکا در خصوص تولید ذرت و مصرف نیتروژن از سال ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۰، مقدار محصول ذرت آمریکا در این مدت ۳۵ درصد افزایش یافته بدون اینکه افزایش معنی‌داری در مصرف کود نیتروژنه به وجود آید (۳۶). آزمایش سه ساله‌ای بر روی ذرت در میشیگان با استفاده از کودهای مختلف، سه سطح مصرف نیتروژن از صفر تا ۲۹۳ کیلوگرم در هکتار و استراتژی مدیریت‌های متفاوت کودی نشان داد که مصرف ۱۱۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار، بالاترین مقدار محصول و کمترین هدررفت ازت به صورت اکسید نیتروژن (N_2O) تولید کرد، در حالی که مصرف ۱۳۴ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و بالاتر باعث افزایش معنی دار انتشار اکسید نیتروژن (N_2O) گردید (۳۷). این نویسندگان به این نتیجه رسیدند که می‌توان با کاهش مصرف نیتروژن بمیزان نیاز گیاه و بدون کاهش محصول، انتشار اکسید نیتروژن (N_2O) را کاهش داد. آزمایش‌های انجام شده در سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ در میشیگان در سه مزرعه تجارتي به منظور تعیین واکنش انتشار گاز اکسید نیتروژن (N_2O) به مقادیر مختلف نیتروژن (صفر تا ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار) نشان داد که مصرف بالای کود نیتروژن (به طور متوسط) بدون افزایش محصول اقتصادی، باعث افزایش غیر خطی اکسید نیتروژن (N_2O) گردید (۳۸). هنگامی که هیبریدهای جدید با ارقام قدیمی مقایسه شدند ارقام مدرن ۱۸ درصد کمتر از سایر هیبریدها میزان مصرف بهینه نیتروژن را نشان دادند (۱۶۰ کیلوگرم در مقابل ۱۹۵ کیلوگرم در هکتار)، با این حقیقت که ارقام مدرن بهبود معنی‌داری (حدود ۲۰٪) در تولید محصول داشته‌اند (۳۹). برنامه‌های تحقیقاتی و مصرف بیش از حد نیتروژن داشته است. وجود این مطالعات نشان داده است که کشاورزان می‌توانند بدون کاهش محصول با به‌کارگیری بهترین روش‌های مدیریت کودی (BMNP) و با تکنولوژی‌های جدید از مصرف کود نیتروژنه خود بدون کاهش محصول بکاهند (۲۳ و ۳۸). مطالعاتی که بمدت هفت سال در مناطق مختلف ایالت انتاریو کانادا بر روی ذرت انجام شده، اثرات میزان مصرف کود نیتروژنه و زمان آنرا بر مقدار محصول و انتشار گاز اکسید نیتروژن (N_2O) مشخص می‌کند. نویسندگان مشخص نمودند که با افزایش مصرف از ۹۰ به ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار افزایش اندکی در محصول مشاهده شد ولی میزان تجمعی انتشار گاز اکسید نیتروژن (N_2O) دو برابر شد.

گندم: مطالعات متعدد نشان می‌دهند که ارقام جدید افزایش کارایی بیشتری داشته‌اند (جدول ۳). ارقام مدرن انگلیسی بسته به شرایط مصرف، افزایش کارایی مصرف نیتروژن بین ۱۴/۶ تا

دارد که مصرف کود نیتراژ به خیلی بیشتر از نیاز برای تولید بهینه محصول می‌باشد که در برخی حالات تا ۶۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌رسد. حکومت چین کشاورزان را ترغیب به مصرف بیشتر کود برای تولید بیشتر و حمایت از امنیت تولیدات داخلی غذا می‌نماید. معذالک تخمین‌های اخیر از مصرف کود مشخص می‌نماید که کاهش ۳۰ تا ۵۰ درصد مصرف کودهای شیمیایی کاهش محصولی را دنبال نخواهد داشت. کاهش ۱۰ درصد سطح فعلی مصرف کود چین می‌تواند در سال ۲۰۲۰ مقدار ۱۱/۵ میلیون تن از مصرف کود در مقایسه با پیش‌بینی افزایش مصرف خود، کاهش دهد. این کار برای تولید کنندگان چینی سالانه مبلغ ۱۱/۳ میلیارد دلار صرفه‌جویی خواهد بود.

کاهش مصرف کود بدون کاهش تولید

در آمریکا، انگلستان و سایر کشورها آزمایش‌هایی را بر روی برنج، ذرت، گندم و جو به منظور واکنش نیتروژن به افزایش مصرف کود (منحنی واکنشی نیتروژن) صورت می‌گیرد. این آزمایش‌های طولانی مدت مشخص خواهد کرد که حتی در سیستم بالانس نیتروژن، به کارگیری روش بهترین عملیات مدیریتی مصرف مواد غذایی می‌تواند بما اجازه دهد که بدون کاهش محصول مقدار مصرف نیتروژن را کاهش دهیم. همچنین برای کشورهای در حال توسعه نیز که حتی نیاز به افزایش مصرف نیتروژن دارند نیاز به بکارگیری استراتژی مدیریتی اختصاصی محلی برای افزایش محصول و کاهش میزان مصرف هنگامت کود لازم خواهد بود (جدول ۳).

آزمایش‌های متعدد مزرعه‌ای در مناطق مختلف انجام شده و روش‌های: بهترین عملیات مدیریتی مناسب مصرف مواد غذایی: شامل مقدار کود برای هر رقم بذر و برای مناطق مختلف تجزیه و تحلیل شده است. تمامی این مطالعات نشان می‌دهند که کاهش در مصرف کود، در مناطقی که مصرف کود بیش از حد مجاز است

۱۸ درصد داشته‌اند (۴۲). در حالی که ارقام جدید اسپانیایی با روش اندازه‌گیری PFPN (کیلوگرم غله در مقابل کیلوگرم نیتروژن) ۱۴/۶ تا ۲۹ درصد افزایش کارایی مصرف داشته‌اند (۴۳). تعداد زیادی از ارقام گندم انگلیسی مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند و بسته به مقدار مصرف، اختلاف معنی داری بین آنها از نظر مقدار کل نیتروژن، و کارایی مصرف وجود داشت (۴۴). این اختلافات از نظر کارایی مصرف عمدتاً با محصول بیشتر و افزایش غلظت نیتروژن در مواد گیاهی بوده است.

جو: مطالعات متعدد نشان داده است که ارقام جدید جو کارایی مصرف نیتروژن بیشتری دارند (جدول ۳) ارقام جدید جو انگلیسی در شرایط مصرف بهینه نیتروژن، ۲۷ درصد کارایی مصرف بیشتر داشته‌اند (۴۱). ارقام جدید جو آرژانتینی نیز با اندازه‌گیری با روش PFPN (کیلوگرم غله در مقابل کیلوگرم نیتروژن) نسبت به ارقام قدیمی افزایش کارایی مصرف از ۲۴ تا ۲۹ درصد دارا بودند (۴۵). اطلاعات بدست آمده از هشت سال آزمایش بر روی ارقام بهاره جو در کانادا تجزیه و تحلیل شده و بهترین ارقام بهبود کارایی مصرف نیتروژن بین ۷ تا ۱۷ درصد نسبت به متوسط ارقام داشته‌اند.

چرا برخی کشورها مصرف کود نیتروژن را کاهش داده و برخی دیگر خیر؟

در داخل اتحادیه اروپا از سال ۱۹۸۷ تا سال ۲۰۰۷، ۵۶ درصد از مجموعه مقدار کودها کاسته شده که شامل کاهش معنی دار مصرف کود نیتروژن در هکتار بوده است (جدول ۱). برای مثال در دانمارک از سال ۱۹۸۳، ۵۲ درصد از مقدار مصرف نیتروژن کاسته شد که نتیجه آن کاهش ۴۷ درصد انتشار بخار آمونیاک بوده است. چگونه این موفقیت به دست آمد؟ کشاورزی دانمارک مجبور شد که بعد از قبول «قانون نیتراژ» در سال ۱۹۸۷ روش کشاورزی پایدار را اعمال کند. که کشاورزان را وادار می‌کند مطلوب‌ترین عملیات مدیریتی مواد غذایی را برای کاهش سطح نیتراژ آب به کار گیرند. بعد از ارزیابی مهم‌ترین راهکارها برای هر محصول، نوع خاک و روش‌های کشت متفاوت و با استفاده از مدل بودجه‌بندی مواد غذایی (از جمله منابع نیتروژنی ارگانیک) بدنه نظارتی دانمارک عملیات زراعی پیشرفته را نظیر محدود کردن مصرف کود نیتروژن در پائیز که اغلب در زمستان شسته شده و به صورت گازهای سمی منتشر می‌گردد تعیین و معرفی نمود. از این تحقیق حکومت دانمارک عملیات مدیریتی و مقدار مشخص نیتروژن مصرفی را برای هر محصول به صورت طرحی قانونی وضع کرد. تولید کنندگان اتحادیه اروپا امروزه نیاز دارند که ریز کامل بودجه نیتروژن مزرعه را قبل از دریافت یارانه سیاست عمومی کشاورزی تهیه شود.

برعکس گزارش‌های دریافتی از کشاورزی چین دلالت بر این

می‌تواند بدون کاهش در تولید محصول اتفاق بیفتد (بسته ۱)

می‌توانند نسبت به روش قبلی مقدار بیشتری از پتانسیل گرم شدن زمین را کاهش و منافع خود را نیز افزایش دهند.

منافع اقتصادی و زیست محیطی استراتژی مدیریت مستقیم مواد غذایی

مقدار مصرف بهینه ازت از نظر اقتصادی و زیست محیطی مقدار کودی است که بیشترین مقدار محصول اقتصادی را تولید نماید. پس از اینکه قیمت کود ضمیمه گردد بایستی مقدار نیتروژن کمتری برای تولید حداکثر محصول مصرف گردد. آنچه مورد نیاز است راهی است که بتوان مقدار مناسب نیتروژن از نظر اقتصادی و زیست محیطی (EEONR) اندازه‌گیری نمود. این میزان نیتروژن شامل قیمت نیتروژن به علاوه هزینه مقدار نیتروژنی است که هدررفته و به محیط زیست وارد می‌شود. اخیراً مقدار مصرف نیتروژن برای ذرت و مناسب برای محیط زیست محاسبه شده است. پیشنهاد این است که مقدار ۲۵ کیلوگرم در هکتار کمتر از مقدار مصرف اقتصادی، باعث کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای می‌گردد. بخش ترویجی دانشگاه ایالتی آیوا در سال ۲۰۰۴ راه دیگری را توصیه نمود. حد اکثر برگشت به نیتروژن (MRTN) با استفاده از مقادیر مختلف اقتصادی ازت مصرفی کشاورزان ذرت کار غرب میانه که شامل قیمت نیتروژن به علاوه قیمت ذرت می‌باشد محاسبه نمود. گرچه این روش مستقیماً به حساب هزینه‌های زیست محیطی وارد نمی‌گردد ولی بر اساس این روش مقادیر مصرف کود شامل ۱۸۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (بیشترین میزان صرفه اقتصادی) و ۱۵۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (کمترین میزان صرفه اقتصادی) هر دو مقدار کمتر از مصرف معمولی و برای محصول هدف گذار شده که ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار و یا بیشتر است می‌باشد. این کاهش میزان مصرف ازت باعث کاهش آلودگی اکوسیستم نیز می‌گردد. مطالعات متعدد انجام شده در ایالات متحده مخصوصاً در منطقه کمربند ذرت نشان می‌دهد که ضایعات ازت در محصول را می‌توان با کاهش مصرف ازت در هکتار، عملیات مدیریتی و نوع کود مصرفی کاهش داد. راهکارهای مدیریتی ازت نه تنها به خاطر میزان مصرف بلکه به خاطر عوامل دیگری نظیر خاکورزی، نوع کود ازته و تناوب با محصولات تثبیت‌کننده ازت نیز مورد توجه قرار گرفته است. مصرف ازت برای افزایش محصول و حفظ آن ضروری است. هر چند که این امر بستگی به روش خاکورزی و تناوب مورد استفاده دارد. مصرف بالای ازت می‌تواند درآمد زارع را کاهش و انتشار گاز اکسید نیتروژن را افزایش دهد. برای مثال کشاورزان کلرادو با استفاده از روش خاکورزی معمولی، کشت مداوم ذرت (CT-CC) و با مدیریت مصرف با کاهش مصرف نیتروژن هم باعث کاهش پتانسیل گرم شدن زمین (GWP) شدند و هم به درآمد خالص خود افزودند. اگر همین کشاورزان مزارع خود را به طرف روش بدون خاکورزی ولی تناوب ذرت لوبیا سوق دهند

بسته ۲. هزینه‌های زیست محیطی مصرف بیش از حد ازت غلظت جهانی اکسید نیتروژن در جو زمین از قبل از صنعتی شدن تا سال ۲۰۰۵ از ۲۹۰ قسمت در میلیارد (ppb) به ۳۱۹ قسمت در میلیارد افزایش یافته است. با کشاورزی (مصرف کود و تولیدات دامی) به عنوان منبع اصلی این اضافه شدن، اکسید نیتروژن می‌تواند برای حدود ۱۱۴ سال در جو زمین باقی بماند (۴۷). بر اساس پیش‌بینی سازمان خواربار و کشاورزی جهانی (FAO) در سال ۲۰۳۰ میزان انتشار گاز اکسید نیتروژن بین ۳۵ تا ۶۰ درصد افزایش می‌یابد (۳۸). برای تعیین مقدار ضایعات نیتروژنی که به صورت انتشار اکسید نیتروژن و از طریق دینتریفیکاسین حاصل می‌گردد ما از روند خطی پانل بین حکومتی تغییرات اقلیمی استفاده نمودیم (۴۷). عامل هدررفت ۱ درصد نیتروژن مصرفی به صورت اکسید نیتروژن (یک کیلوگرم از نیتروژن به صورت N_2O) به ازای ۱۰۰ کیلوگرم کود نیتروژنه مصرفی)، با در نظر گرفتن اینکه انتشار نیتروژن به این صورت از نیتروژن مصرفی به صورت کودهای معدنی، کود آلی، باقیمانده گیاهی و معدنی شدن ازت از خاک ناشی از کمبود کربن آلی خاک می‌باشد (۴۷). باید توجه کرد که این نیتروژن منتشر شده به صورت N_2O می‌تواند متغیر باشد و نه تنها با میزان مصرف کود، بلکه همچنین با نوع خاک (بافت، زهکشی و PH)، سطح کربن آلی خاک، نوع کود نیتروژنه مصرفی، روش کوددهی و نوع محصول نیز می‌تواند متغیر باشد (۴۷ و ۴۸). مطالعات زیادی در آمریکا و کانادا نشان داده که میزان تولید گاز اکسید نیتروژن مخصوصاً در مقادیر خیلی زیاد می‌تواند غیر خطی باشد. مطالعات نشان داده که میزان مصرف بالای کود ازته می‌تواند باعث تولید تصاعدی اکسید نیتروژن گردد (۱۱، ۳۸، ۴۱). از آنجا که این عامل یک در صدی تولید اکسید نیتروژن یک تخمین می‌باشد لذا ممکن است هنگامی که مقدار مصرف کود نیتروژن از قدرت جذب خاک و یا گیاه زیاده‌تر باشد، مقدار انتشار کمتر نشان داده شود (۲۲). در مقیاس جهانی در سال ۲۰۰۵ مقدار کود نیتروژنه مصرفی حدود ۹۱ میلیون تن بوده که باعث تولید تقریبی ۱/۴۶ میلیون تن گاز اکسید نیتروژن معادل ۴۳۳ میلیون تن گاز کربنیک (CO_2) شده است (۴۸). در سال ۲۰۰۷ در آمریکا ۱۴/۵ میلیون تن نیتروژن در کشاورزی مصرف شده (۹) که بیانگر ۲۲۸/۱ میلیون تن انتشار اکسید نیتروژن بوده که خود دارای پتانسیل گرم شدن زمین معادل ۶۷/۴ میلیون تن گاز کربنیک می‌باشد. بنابراین بخشی از هزینه‌های زیست محیطی نشر گاز اکسید نیتروژن خاک را می‌توان بر پایه معادل گاز کربنیک آن تخمین زد. با توجه به اینکه گاز کربنیک به عنوان جنسی که در بازارهای اتحادیه اروپا و نیوزیلاند مورد معامله قرار می‌گیرد، بنابراین دارای ارزش پولی است. هنگامی که ارزش هر تن گاز

کربنیک را ۱۵ دلار در نظر بگیریم، تنها بهای گاز کربنیک که در آمریکا وارد جو می‌گردد، معادل ۱/۱۰ میلیارد دلار است. گرچه نیتروژن به صورت NO_x و NO نیز از بین می‌رود (حدود ۲۰ درصد نیتروژن مصرفی ممکن است از طریق نیتروژنیکاسیون و دنیتروژنیکاسیون به صورت N_2 از بین برود) ولی به طور مستقیم این هدررفت نیتروژن اندازه‌گیری نمی‌شود. بنابراین ما این مقدار را در هزینه‌های زیست محیطی لحاظ نکرده‌ایم. N_2 اثرات زیست محیطی منفی در اکوسیستم ندارد.

یک اندازه‌گیری برای تعیین هزینه‌های اقتصادی نیترات‌های اضافی در روان‌آب‌ها و زه‌آب‌ها لازم است تا بتوانیم نگاهی به تأثیرات اقتصادی مصرف بیش از حد نیتروژن در برخی صنایع بیندازیم. بعنوان مثال حدود ۸ درصد نیتروژن مصرفی کمربند ذرت آمریکا از طریق رودخانه می‌سی‌سی‌پی به خلیج مکزیک وارد می‌گردد (۵۰). این هدررفت نیتروژن هم اثر مستقیم هزینه‌ای برای تولیدکنندگان دارد و هم بطور غیرمستقیم بر روی فعالیت‌های اقتصادی تأثیر می‌گذارد. در خلیج مکزیک هزینه‌های اقتصادی صنایع ماهیگیری سالانه ۲/۸ میلیارد دلار است. نیمی از حوضچه‌های پرورش صدف و خرچنگ بدلیل آلودگی نیتروژنی و مسایل بهداشتی بطور دائم بسته شده و نیمی دیگر مرتباً در حال فعالیت و بسته شدن می‌باشند (۵۱). بنابراین ما هزینه‌های اقتصادی صنایع دریایی خلیج مکزیک را سالانه ۱/۴ میلیارد دلار برآورد می‌کنیم. تجزیه و تحلیل هزینه‌های اقتصادی تصفیه آب زلال در آمریکا و ضایعات فعالیت‌های سازندگی مربوطه، ارزش کلی تهدید و در خطر افتادن گونه‌ها، کوشش‌های بازسازی آنها، و آب آشامیدنی اخیراً تکمیل شده است (۵۲). دادز و همکاران اخیراً یک برآورد محافظه‌کارانه از هزینه‌های تصفیه آب انجام داده‌اند که سالانه ۲/۲ میلیارد دلار برای کانال‌های آب تازه آمریکا است. بنابراین در کل برآورد هزینه‌های محافظه‌کارانه برای روان‌آب‌ها و زه‌آب‌ها در آمریکا حدود ۳/۶ میلیارد دلار است.

ضایعات آمونیاکی ناشی از مصرف کودهای نیتروژنه بسته به اقلیم، نوع کود مصرفی، روش مصرف و نوع خاک می‌تواند خیلی زیاد بوده و بین ۵۰ تا ۸۰ درصد برسد. (۵۳). کودهای دامی و کودهای شیمیایی با منشأ اوره هر دو بزرگترین عامل تولید آمونیاک بوده و می‌توانند بترتیب ۲۳ و ۲۱ درصد تولید جهانی را به خود اختصاص دهند. نقش مستقیم آمونیاک در پتانسیل گرم شدن کره زمین مورد توجه نیست. بنابراین محاسبه ارزش مستقیم تبخیر آمونیاک مشکل است. با وجودی که انتشار آمونیاک سبب آلودگی هوا، آب و کیفیت اراضی می‌گردد و می‌تواند سبب باران‌های اسیدی گردد، که خود باعث اسیدی شدن اکوسیستم آبی خاکی شده و در نتیجه نیاز به تصفیه آب و اسیدزدایی خواهد بود (۴۹). سطح بالای آمونیاک و آمونیم تنوع زیستی را کاهش می‌دهد، باعث افزایش خسارت آفات شده و بروز بیماری‌های

جدی برای انسان شامل بیماری‌های قلبی، ریوی و تنگی نفس می‌گردد (۵۳). آمونیاک عمر کوتاهی در جو زمین دارد و به صورت آمونیاک خشک به منطقه‌ای که از آنجا تبخیر شده بازمی‌گردد و یا در جو زمین به آمونیم مثبت (NH_4^+) و اکسیدهای ازت (NO_x و N_2O) تبدیل می‌گردد. آمونیاک می‌تواند در ابرها تجمع یافته و به صورت مرطوب به منطقه‌ای که تبخیر شده برگردد. کودهای شیمیایی و محصولات کشاورزی ۱۲ درصد کل آمونیاک انتشار یافته را تولید می‌کنند (۵۴). از ۸۳ میلیون تن کودهای نیتروژنه مصرفی جهان در سال ۱۹۹۶ تقریباً ۶٪ گرم در تن اکسید نیتروژن از اکسیداسیون آمونیاک جو حاصل می‌گردد. هدررفت مشابهی در آمریکا به حدود ۱۱٪ گرم در تن اکسید نیتروژن در سال ۲۰۰۷ قابل قبول می‌باشد. ارزش غیرمستقیم پتانسیل گرم شدن جهانی ۴۷٪ میلیارد دلار خواهد بود.

ما هزینه‌های زیست محیطی مصرف بیش از حد نیتروژن در آمریکا را محافظه‌کارانه ۴۴٪ مقدار کود نیتروژنه مصرفی محاسبه کردیم. ما از آمار جدول شماره ۲ برای ساخت مدلی از مصرف بیش از حد نیتروژن برای هزینه‌های زیست محیطی کل دنیا، آمریکا، چین و هند استفاده نمودیم. در حالی که این تخمین کلی هزینه برای هر محصولی دقیق نمی‌باشد لیکن یک نقطه شروعی را برای بحث آماده می‌کند. ما کاملاً چالش‌های تخمین دقیق هدررفت نیتروژن در هر منطقه خاص را تشخیص می‌دهیم. اگر چه مهم‌ترین هدف تعیین هزینه‌ها در ارتباط با انواع مختلف آلودگی نیتروژنی است، از این تخمین هزینه می‌توان برای توسعه وسایل اقتصادی استفاده نمود تا مطمئن شویم که هزینه‌های زیست محیطی در داخل روش: بهترین عملیات مدیریتی نیتروژن (BNMP): تلفیق شده است.

نوع کود مصرفی نیز می‌تواند بخوبی و مستقیماً برانتشار اکسید نیتروژن تأثیر بگذارد. تحقیقات انجام شده بر روی میزان انتشار این گاز به مدت دو سال در کلرادو بر روی دو روش: کشت ذرت با آبیاری بدون خاکورزی، با کود نیتروژنه بهبود یافته در مقابل روش اوره خشک معمولی و محلول نترات آمونیم به اضافه اوره نشان داد که روش اول با ثابت ماندن مقدار محصول انتشار اکسید نیتروژن را کاهش داد. محصول سیب‌زمینی مینسوتا نیز با استفاده از روش مصرف یکباره نیتروژنه و آنهم قبل از کاشت و به صورت اوره پوشش دار پلیمری در مقایسه با روش مصرف چند بار و اوره بدون پوشش، ثابت مانده در حالی که مقدار انتشار اکسید نیتروژن کاهش یافت. همان‌طور که راندمان محصول حفظ و انتشار اکسید نیتروژن کاهش می‌یابد، هزینه نیتروژن نیز با یکبار مصرف در مقابل چند بار مصرف با اوره معمولی کاهش می‌یابد.

کود نیتروژنه (آلی یا غیر آلی) که بوسیله گیاه جذب نگردد می‌تواند از طریق نیتروژنیکاسیون یا دنیتروژنیکاسیون آمونیم / نترات (بترتیب) به وسیله میکروب‌های خاک باعث آسیب

به محیط گردد. شستشوی نیتروژن و وارد شدن آن به آبراه‌ها (کانال‌ها، رودخانه‌ها، دریاچه‌ها و اقیانوس‌ها) و بخار آمونیاک در داخل جو نیز ممکن است اتفاق بیفتد. هنگامی که ما تشخیص می‌دهیم که هدررفت نیتروژن به طرز وحشتناکی مربوط به متغیرهای چند منظوره است. ما چند تا از مفروضات ساده را در نظر گرفته تا هدررفت ناشی از مصرف بی رویه نیتروژن و محاسبه هزینه‌های اقتصادی تحمیل شده به محیط زیست را به صورت مدل در آوریم. برای بیشتر غلات تنها ۳۰ تا ۵۰ درصد مقدار نیتروژن مصرفی توسط گیاه جذب می‌گردد. بنابراین ما فرض می‌کنیم که گیاه تقریباً ۴۰ درصد نیتروژن قابل جذب را دریافت و ۶۰ درصد بقیه مازاد باقی بماند. سرنوشت این نیتروژن مازاد می‌تواند باعث آلودگی محیط زیست گردد (جدول ۴) و یا بسته به نوع خاک و نوع نیتروژن به صورت آلی یا غیر آلی در خاک بماند ما سعی کردیم تا اثرات زیست محیطی و هزینه‌های اقتصادی مربوطه را با استفاده از آمریکا بعنوان مثال بررسی نماییم. انتخاب آمریکا در حقیقت از این جهت است که در اینجا اطلاعات بهتری در دسترس است. با استفاده از مقدار مصرف کود و پروژه قیمت ما صرفه جویی هزینه را در ارتباط با کاهش بودجه نیتروژن نظیر آنچه که در مناطقی که توصیه کودی انجام شده ارزیابی نمودیم (جدول ۲). تمامی کشورهایی که در جدول ۲ مورد بررسی قرار گرفته‌اند، برپایه تجزیه و تحلیل‌های بعمل آمده از مازاد مصرف کودها در منابع انتخابی آنها، از نظر مصرف نیتروژن یا خنثی (بدون تغییر) و یا کاهش مصرف (۳ درصد تا ۲۰ درصد) داشته‌اند (جدول ۳). در حالی که چهار کشور منطقه در این بررسی شرکت داشتند که ۷۴ درصد مصرف جهانی کود را شامل می‌شدند. بر اساس این تجزیه و تحلیل و با در نظر گرفتن اینکه هیچ گونه تغییری در مناطق زراعی به وجود نیاید، صرفه‌جویی ۱۹/۸ و ۵۶ میلیارد دلار به ترتیب برای سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۳۰ خواهیم داشت.

چند پیشنهاد ساده برای کاهش مصرف کود نیتروژنه

مطالعات متعدد نشان داده که وقتی میزان مصرف نیتروژن در تعادل باشد، هدررفت نیتروژن به صورت اکسید نیتروژن و شستشوی آن به صورت نترات به حداقل کاهش می‌یابد. با وجودی که تولید غلات دیم در کانادا برپایه مصرف یکباره کود نیتروژنه و قبل از کاشت می‌باشد و حرکت کود نیتروژنه مصرفی در اثر رطوبت حاصله از آب باران می‌باشد، روش‌های متعدد زراعی اجازه اصلاح مصرف ازت را می‌دهد، و با رصد کردن $4R$ (منبع درست، زمان درست، مکان درست، میزان درست) می‌توانیم شاهد کاهش معنی‌داری در هدررفت نیتروژن که به محیط زیست لطمه وارد می‌آورد باشیم. به درستی با استفاده از عملیات مدیریتی تغذیه بهینه (BNMP)، مصرف کننده با کاهش مصرف منفعت می‌کند

و جامعه با بهبود محیط زیست منتفی خواهد شد.

برای موفقیت مصرف بهینه کودها (زراعی و زیست محیطی) چند راهکار ساده را پیشنهاد می‌نماییم اول: بایستی دقیقاً نیاز مصرف کود را مجدداً در تمامی روش‌های زراعی ارزیابی نمود. دوم: مدل‌های اقتصادی زیست محیطی بایستی با هم تلفیق شده تا مخصوصاً در کشورهای در حال توسعه و توسعه‌یافته‌ای که مصرف ازت بیش از اندازه است، راحت قابل استفاده باشد. سوم: کشورها بایستی مطمئن باشند که برنامه‌های حکومتی برای تولید کنندگانی که داوطلبانه کاهش مصرف نیتروژن دارند تبعیض‌آمیز نباشد برای مثال، برای بیمه محصول لازم است که زارع کود را براساس توصیه‌های قبلی مصرف نماید (که اغلب نامعقول است) در غیر این صورت در حالت بروز خسارت بیمه هزینه‌های کاهش پتانسیل را پرداخت نمی‌نماید. چهارم: لازم است که برای اطلاع‌رسانی تغییرات مقدار مصرف ازت وسایل اقتصادی پیدا نماییم. ساده است که بگوییم کاهش مصرف ازت به کاهش انتشار اکسید نیتروژن کمک می‌کند، لیکن تولید کننده از این کار منفعت نخواهد برد مگر اینکه راه‌هایی در پرداخت خسارت برای کاهش مصرف ازت وجود داشته باشد. این کار به طور مؤثری باعث ایجاد سرویس اکولوژی جهانی می‌گردد. برخی کشورها نظیر اتریش و فنلاند در حال به کارگیری قانونی به نام مالیات سبز هستند (مالیات بر کودهای شیمیایی و سموم نباتی). گرچه به عنوان حداقل بایستی محرک‌های منفی سبز را که اغلب باعث کمک‌های مستقیم مالی به کشاورزان برای مصرف بیشتر کود می‌گردد حذف نماییم.

بدون توجه به استفاده از وسایلی که باعث بهبود تغییرات می‌گردد (قانونی، اقتصادی) به برنامه‌های آموزشی نیاز است تا به فوریت برای بهبود منافع اقتصادی و زیست محیطی مصرف بهینه کود نیتروژنه اقدام گردد.

نتیجه‌گیری

در اثر تلفیق منبع درست، زمان درست، مکان درست، میزان درست ($4R$) و عملیات مدیریتی تغذیه بهینه (BNMP) و پیشرفت در تکنولوژی کودهای شیمیایی و ژنتیک گیاهی این امکان وجود دارد که در سال ۲۰۵۰ مصرف کود نیتروژنه در مقایسه با تجارت عمومی سالانه ۲۰ درصد کاهش و ۱۵۰ میلیارد دلار صرفه‌جویی نماییم. برخلاف موانع پیش روی کشاورزان، کاهش بیش از حد مصرف مواد غذایی (به نحوی که اتحادیه اروپا نشان داده است) برای ما امکان‌پذیر است. در نهایت نیاز است که کشاورزان محققین و اقتصاددانان به منظور بهبود استفاده از مصرف بهینه نیتروژن از نظر اقتصادی و زیست محیطی (EEONR) و عملیات مدیریتی تغذیه بهینه (BNMP) و با تهیه ارتباطات علمی و هدایت این برنامه‌ها رابطه مؤثری برقرار کنند.

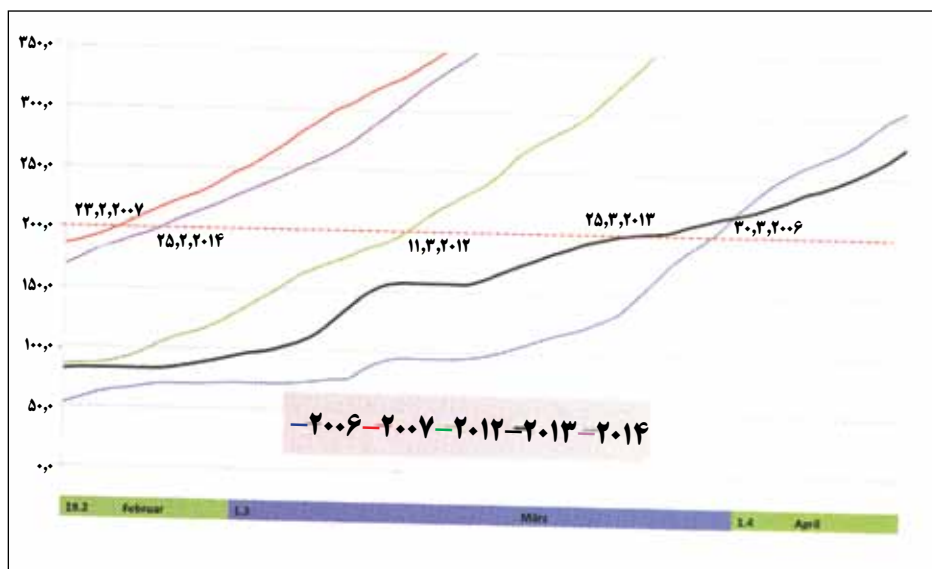
گزارش بهره‌برداری ۲۰۱۳/۱۴

اتحادیه شکر آلمان شاخه شمال

به نقل از ۲۰۱۴/۰۶/۲۰۱۴ Sugar industry

ترجمه: مهندس محمود ابطحی

باین گزارش توسط آقای Gunther Sittel در تاریخ ۲۱ ماه مارس ۲۰۱۴ در مجمع عمومی انجمن شکر آلمان در Wefnierode ارائه شد. شرایط کشت - محصول چغندر - مشخصات بهره‌برداری - مصرف انرژی - ایمنی کار - سرمایه‌گذاری‌ها - توقفات دوره بهره‌برداری

۱- کشت چغندر در سال ۲۰۱۳ (شمال آلمان)

از ابتدای سال تا ماه مارس، درجه حرارت لاقل در هنگام شب نزدیک دمای یخ زدن بود. به همین دلیل کشت چغندر در مقایسه با سال‌های قبل تقریباً سه هفته به تعویق افتاد و حدود اواسط و اواخر آوریل به پایان رسید. بارندگی‌های غیرمعمول در ماه مه باعث آب‌گرفتگی و از بین رفتن بذرهای کشت شده گردید. تابستان خشک که برای رشد مطلوب چغندر به هیچ وجه مناسب نبود، تا حد زیادی با بارندگی‌های پاییز جبران شد تا جایی که مقدار قند چغندر نهایتاً به میزان سال قبل رسید. مصرف و کیفیت چغندر در تمام دوره بهره‌برداری بسیار عالی بود.

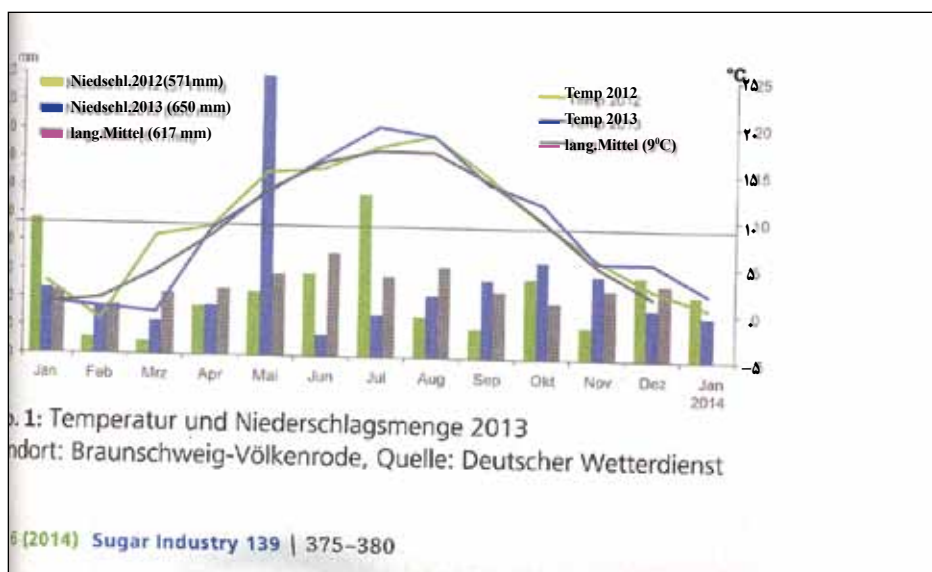

Abbildung 1: Temperatur und Niederschlagsmenge 2013
Ort: Braunschweig-Völkenrode, Quelle: Deutscher Wetterdienst

6 (2014) Sugar Industry 139 | 375-380

روند مجموع حرارت زمین سبز (شکل ۲) نشان می‌دهد که در سال ۲۰۱۳ مجموع اعداد (۲۰۰ درجه حرارت - روز) توانسته در پایان ماه مارس به دست آید که این خود بیانگر کشت دیر هنگام است. همچنین تفاوت نوسازی‌های رشد ۲۰۱۴ به وضوح دیده می‌شود.

ردیف‌ها بود که معمولاً در شمال آلمان در فاصله زمان یکم ژوئن تا ۳۰ ژوئن در ۱۵۵۰ درجه - روز قرار دارد.

(۲۰۰ درجه حرارت روز) در پایان فوریه حاصل شد و مطابق سال ۲۰۰۷ است. نکته قابل توجه دیگر، پر شدن کامل

مجموع حرارت زمین سبز برابر است با مجموع درجات مثبت حرارت میانگین روز از یکم ژانویه که در آن مجموع حرارت‌های ماه ژانویه در ۰/۷۵ و حرارت‌های فوریه در ۰/۷۵ ضرب می‌شود. مجموع حرارت‌های ماه مارس بلا تغییر می‌ماند.

۲- محصول چغندر و مقدار قند چغندر

محصول میانگین چغندر در مناطق کشت شکر شمال در بهره‌برداری ۱۴-۲۰۱۳، ۶۳ تن در هکتار و پایین‌تر از دو سال گذشته بود که البته کشت دیر هنگام ۲۰۱۳ در این امر دخیل بود. در شکل ۳ اعداد مناطق مختلف کشت مشاهده می‌شود. مقدار میانگین قند چغندر ۱۸ درصد و برابر سال گذشته بود (شکل ۴) که البته شرایط نامساعد هوا در بعضی از مناطق در افت مقدار چغندر موثر بود، اما محصول بیشتر در مناطق دیگر این کمبود را جبران کرد. مقدار میانگین برای شکر شمال (شرکت شکر شمال Suikerunie و کارخانه Anvlom) نیز ۱۸ درصد بود.

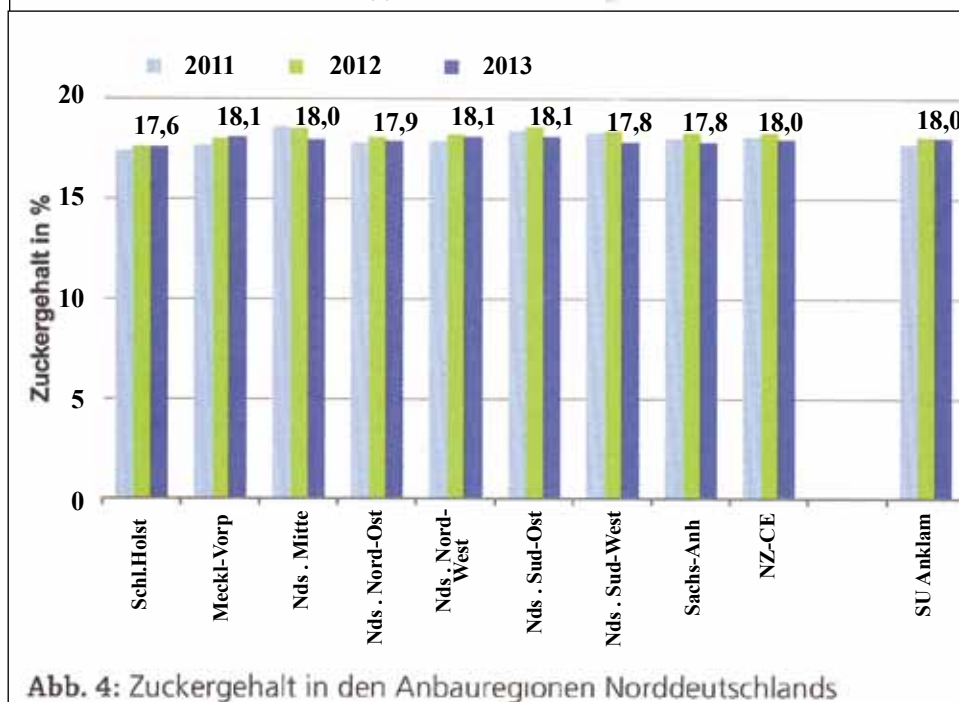
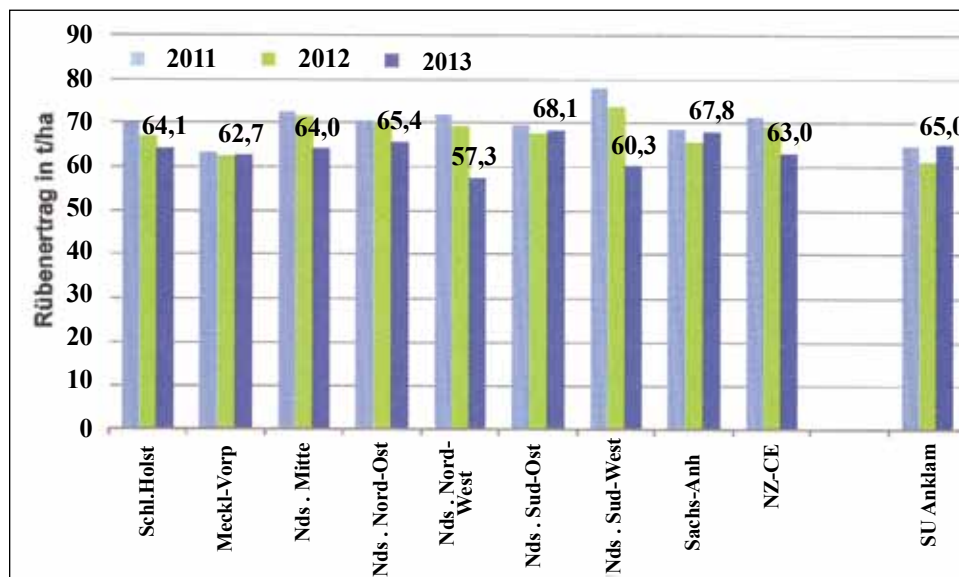
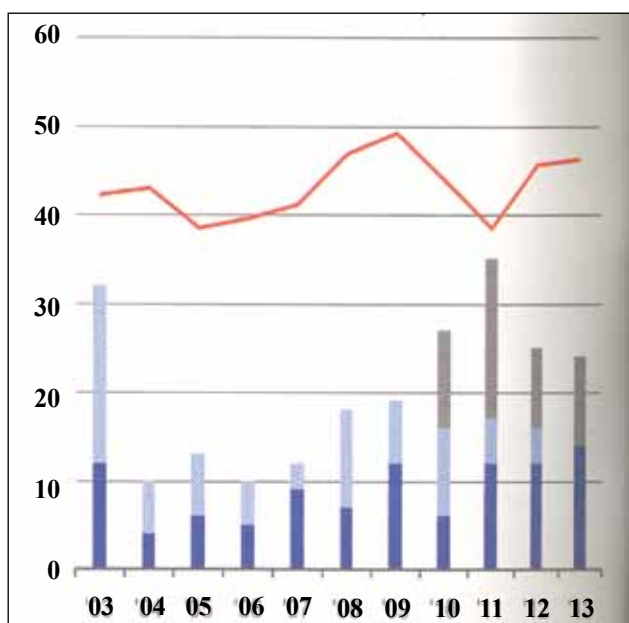
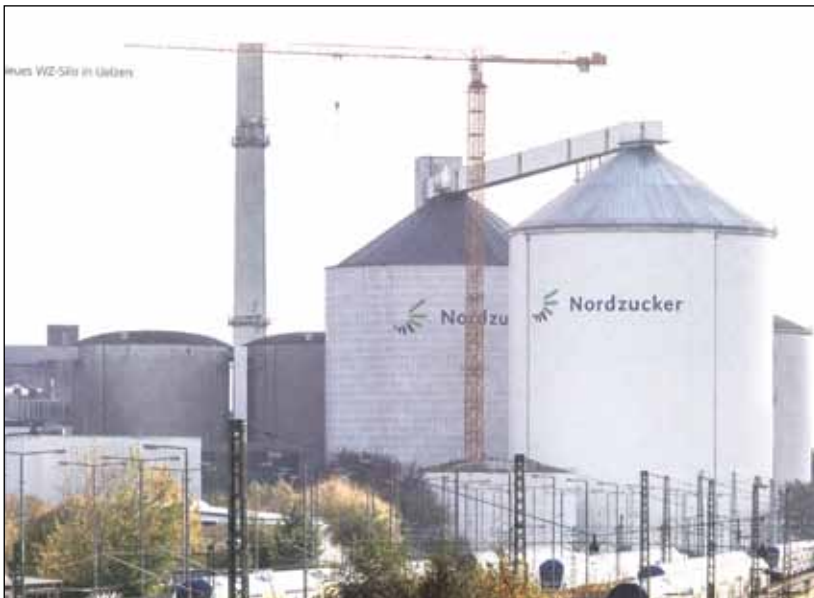

Abb. 4: Zuckergehalt in den Anbauregionen Norddeutschlands

جدول شماره ۱- مشخصات فنی بهره‌برداری ۱۴-۲۰۱۳ / سطر دوم مربوط به بهره‌برداری ۱۳-۲۰۱۲

سویکر یونی Anklam Suiker Unie	شرکت شکر شمال	شمال	مجموع مصرف چغندر (تن)
۱۴۴۰۷۵۷	۷۲۷۶۵۹۶	۸۷۱۷۳۵۳	
۱۲۴۸۰۰۰	۹۲۴۷۳۲۲	۱۰۴۹۵۳۲۲	
۱۲۵	۱۰۱/۴	۱۰۵/۳	روزهای بهره‌برداری
۱۲۳	۱۳۳	۱۳۱/۳	
۱۱۵۲۶	۱۴۳۵۲	۱۳۸۸۵	میانگین مصرف چغندر در هر کارخانه (روز)
۱۰۱۵۴	۱۳۹۰۱	۱۳۴۵۵	
۱۵۴	۱۷۸	۱۷۳	مصرف انرژی در کوره بخار
۱۴۰	۱۸۴	۱۷۹	کیلووات ساعت در هر تن چغندر
۲۸/۴	۳۱/۴	۳۰/۹	ماده خشک تفاله پرس شده (درصد)
۲۸/۸	۳۱/۳	۳۱	
۱۶/۹	۲۵/۹	۲۵/۵	مصرف برق (خالص) کیلووات ساعت در هر تن چغندر
	۲۶/۷		
۲/۸	۴۳/۲	۳۶/۵	مصرف انرژی برای خشک کردن
	۵۱/۲		

در کارخانه Clauen دومین فاز نوسازی تصفیه شربت به اتمام رسید.
در این مرحله آهک اولیه نوسازی شد. در شکل ۶ مشاهده

۳- مشخصات بهره‌برداری

مقدار چغندر قند مصرفی و میانگین دوره بهره‌برداری در مقایسه با سال قبل و همچنین سایر مشخصات فنی در جدول ۱ مشاهده می‌شود.

مصرف چغندر Suikerunie، کارخانه Anklam ۱/۴۴ میلیون تن و ۱۲۵ روز کار و روزهای بهره‌برداری بیشتر از سال قبل بود.

مجموع مصرف چغندر در منطقه کشت شمال حدود ۷/۲۸ میلیون تن بود، میانگین دوره بهره‌برداری و ۱۰۱ روز ... میانگین مصرف چغندر در هر کارخانه ۱۴۳۵۲ تن در روز و بالاتر از سال گذشته بود (سال گذشته ۱۳۹۰۱ تن در روز بود) که البته دلیل آن علاوه بر همه شرایط مناسب، کیفیت مطلوب چغندر در تمام دوره بهره‌برداری بود. مصرف انرژی در کوره بخار در همه کارخانه‌های شکر شمال در مقایسه با سال قبل کاهش داشت. مصرف حاصل برق در کارخانه‌های شکر شمال نیز در مقایسه با سال‌های قبل کمتر بود. (۲۵/۹ کیلووات ساعت برای هر تن چغندر).

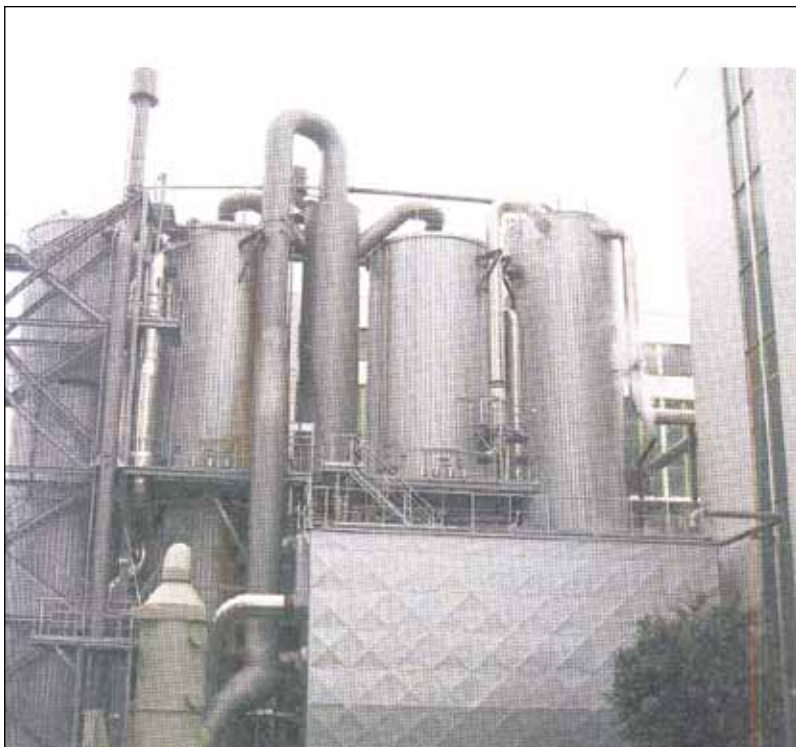
۴- سیستم مدیریتی کامل

حوادث کاری موظف به گرمایش در مناطق مرکزی و شمال اروپا در مقایسه با سال قبل اندکی افزایش داشت آنچه قابل ذکر است اینکه برای اولین بار در منطقه شرق اروپا هدف (صفر حادثه کاری) به دست آمد. فاکتور سلامتی (ترک کار به علت بیماری و حوادث کاری) ۴۶/۱ درصد و برابر سال قبل بود.

۵- سرمایه‌گذاری‌ها

هدف اصلی سرمایه‌گذاری‌ها در سال مالی ۱۴-۲۰۱۳ در تمام کارخانه‌های شرکت بر روی سه موضوع متمرکز بود:

- ۱- به حد مطلوب رساندن روند تولید
- ۲- صرفه‌جویی در انرژی
- ۳- محیط زیست

می‌شود که تمام مخازن واکنش در فضای آزاد نصب شده‌اند و بدین وسیله مدرنیزه کردن این واحد با موفقیت به پایان رسید. در کارخانه Uelzen یک سیلوی دیگر برای شکر سفید ساخته و در حین بهره‌برداری مورد استفاده قرار گرفت. (شکل ۷)

سیلوی شماره ۹ دارای ظرفیت ۸۰۰۰ تن شکر است دقیقاً برابر سیلوی شماره ۸. در کارخانه Klein wanzleben هلیس تفاله پرس شده‌تر بود مخزن تفاله پرس شده نوسازی شد.

در کارخانه Nordstemmen برنامه سه ساله تصفیه بیولوژیکی فلاضلاب به اتمام رسید و همان‌گونه که در شکل ۹ دیده می‌شود، در سال ۱۴-۲۰۱۳ دو استخر تصفیه نهایی مورد بهره‌برداری قرار گرفت. در کارخانه بیواتانول Fuel۲۱ (شکل ۱۰) به بیوفیلترهای موجود، چهار عدد دیگر اضافه شد. در یکم ماه مارس ۲۰۱۴ شرکت سهامی Klein wanzleben Fuel۲۱ به مجموعه شرکت سهامی شکر شمال اضافه شد. در زیر سقف فقط یک شرکت همچنان بیواتانول از شربت خام، شربت غلیظ و ملاس تولید می‌شود.

۶- توقفات بهره‌برداری ۲۰۱۳

در بهره‌برداری ۲۰۱۳ توقفاتی در دستگاه‌ها و ماشین‌ها ایجاد شد. در کارخانه Schladen در بازدیدی که از یک فیلتر روغن پرس تفاله عمودی به عمل آمد، در آن یک قطعه فلز دیده شد و پس از باز کردن گیربکس، مشخص شد که یکی از دنده‌های چرخ دنده بزرگ شکسته است. تقریباً یک‌سوم سطح درگیر شونده دنده شکسته بود که شرکت Metalock محل شکستگی را با یک قطعه به شکل (دم چلچله‌ای) ترمیم کرد. به دلیل همین شکستگی و تعمیر آن، همان گردشی دنده الزاما به میزان ۷۰ درصد کاهش داده شد. در کارخانه Nordstemmen یکی از چرخ‌های دوار زیر ترامل خشک کن، در

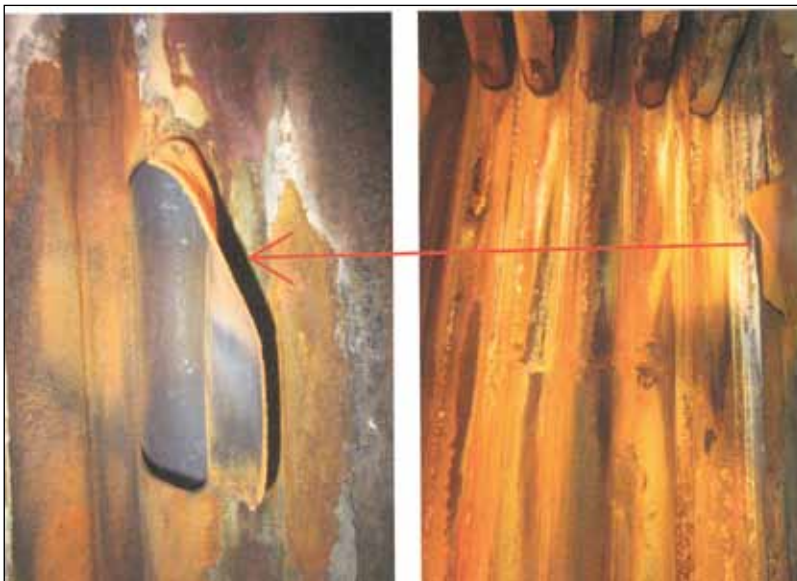

چند نقطه شکسته بود که بدون مشکل تعویض گردید. (شکل ۱۲)

در کارخانه Nordstemmen گیربکس خشک کن شکر سفید یک ترک نوسانی دائمی (ترک کلاسیک) ایجاد شد (شکل ۱۳). با بتون ریزی مجدد در محل فونداسیون مشکل لرزش دائمی برطرف گردید، اما توقف این خشک کن در تولید و خشک کردن شکر سفید محدودیت ایجاد کرد.

در کوره بخار زغال سنگی خوردگی شدید در لوله‌های بخار اشباع ایجاد شد. دلیل این خوردگی ناشی از ضربات ناشی از پرتاب خاکستر بود، تا جایی که قطر لوله‌ها که می‌باید برای فشار ۹۰ بار و حرارت ۵۲۰ درجه سانتیگراد حداقل ۲/۲ میلیمتر باشد، از این مقدار کمتر شده بود.

در قسمتی از محل جوشکاری شده یکی از لوله‌های بخار اشباع کوره بخار Uelze ترکی ایجاد شده بود که تعمیر آن بسیار مشکل بود زیرا در پیچه دود کوره ۱۰۰ درصد بسته نمی‌شد و شرایط برای جوشکاری فراهم نبود، لذا از روش جوشکاری Autogen (جوش خودکار) استفاده شد و کوره مجدداً راه‌اندازی گردید. در کارخانه Clouen خرابی در هلیس تقسیم‌کننده تفاله تر به طرف پرس تفاله ایجاد شد. (شکل ۱۵)

به دلیل طولانی بودن هلیس، مصرف یاتاقان بسیار زیاد بود چون همگی در درون تفاله قرار داشتند. یکی از یاتاقان‌ها با اندازه نسبتاً متوسط، بیشتر از سایر یاتاقان‌ها خورده می‌شد که باعث لرزش دائمی و ترک خوردگی محور اصلی گردید و چون آسیب‌های دیگری مشاهده نشد،

پس از تعویض یاتاقان مجدداً راه‌اندازی گردید. با مراقبتی که به طور مستمر از محور هلیس به عمل آمد از وارد شدن آسیب‌های بعدی تا پایان بهره‌برداری جلوگیری شد.

جدول شماره ۱- مشخصات فنی بهره‌برداری ۱۴-۲۰۱۳/ سطر دوم مربوط به بهره‌برداری ۱۳-۲۰۱۲ است.

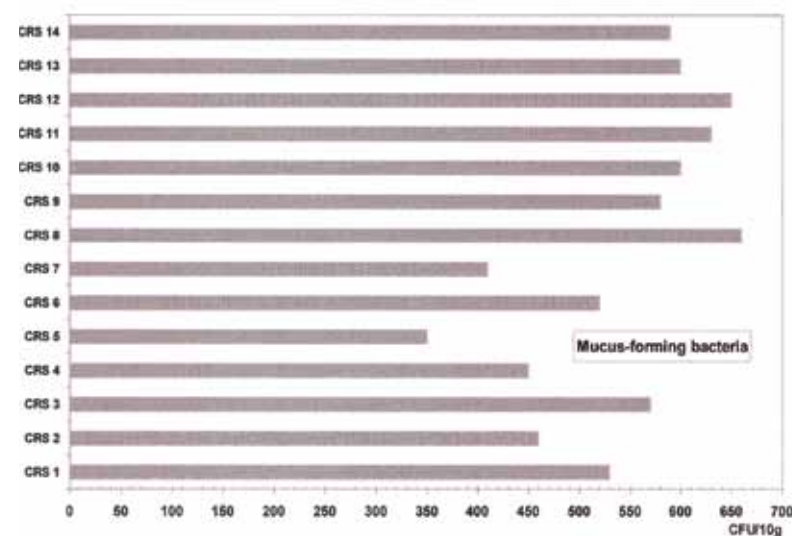
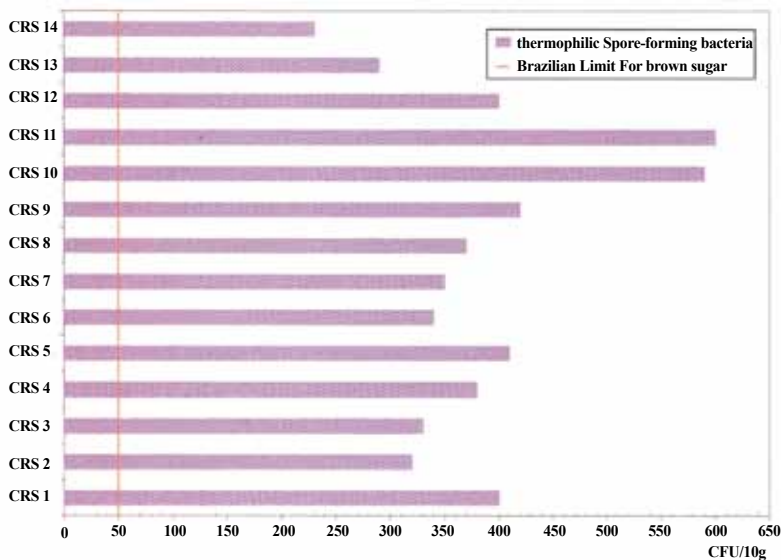

خلوص میکروبیولوژیکی شکر خام و شکر سفید تصفیه شده

نویسندگان: M. Wojtczak, A. Papiewska

ترجمه: مهندس حبیب نویدی فر

به نقل از ۲۰۱۴/۰۹ Sugar industry

این مطالعه ارزیابی خلوص میکروبیولوژیکی شکر خام نیشکری، شکر سفید تصفیه شده و انواع شکرهای قهوه‌ای تجاری برای مصرف انسان را نشان می‌دهد. مقاله نشان می‌دهد که نیاز قابل توجهی برای کار روی استانداردهای میکروبیولوژیکی شکرهای قهوه‌ای که برای مصرف مستقیم انسان می‌رسد وجود دارد.

۱- مقدمه

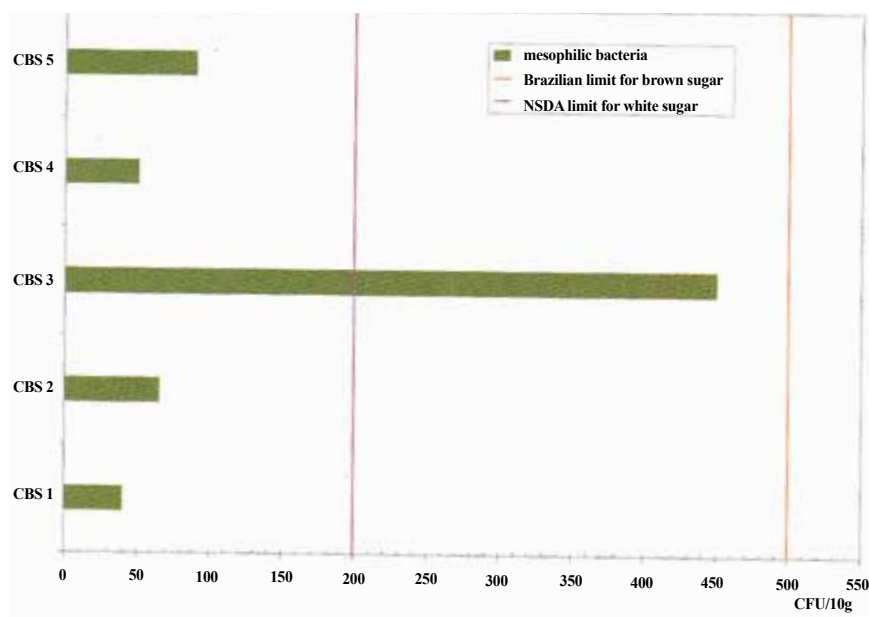
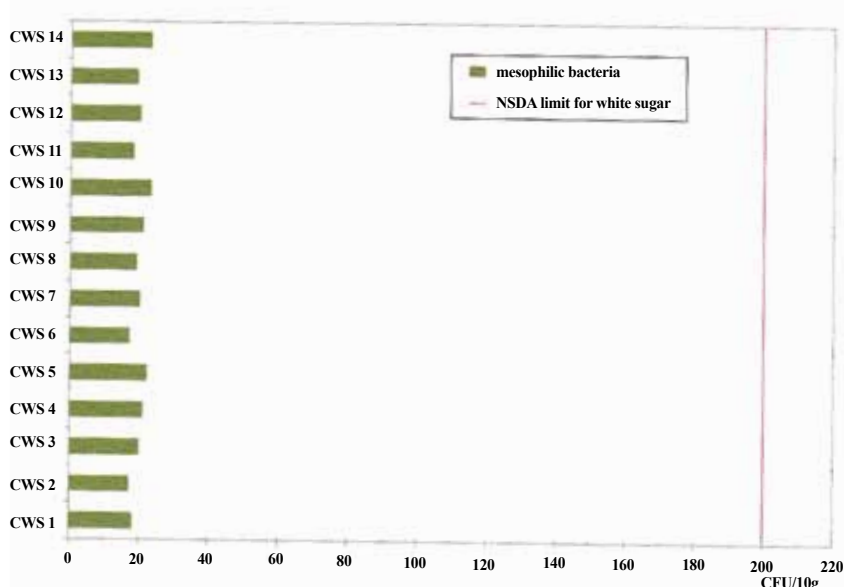
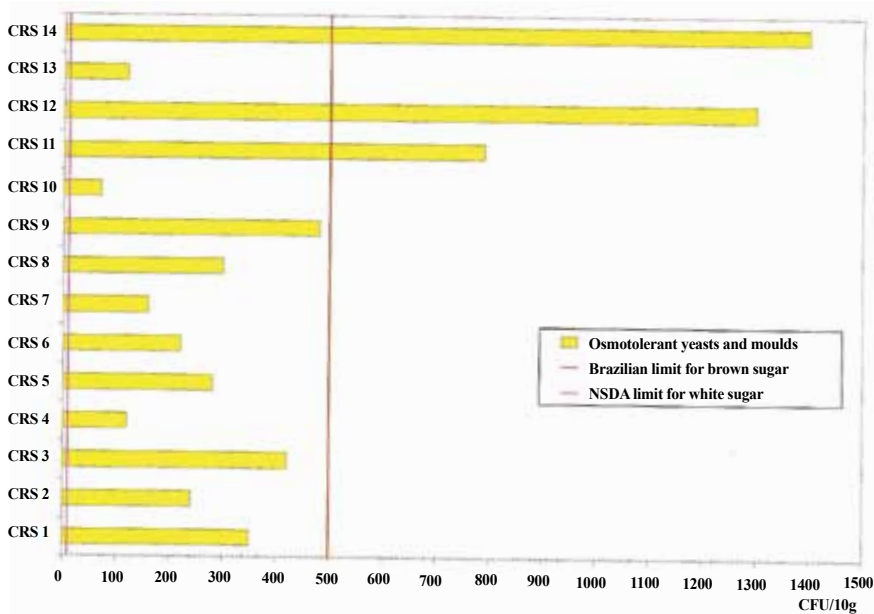
افزایش نقش شکر خام نیشکری در بازار شکر اروپا ایجاب می‌کند که بررسی‌های مرتبط با کنترل کیفیت و خلوص میکروبیولوژیکی تضمین سلامت مصرف‌کننده‌ها را دربر داشته باشد. چنین بررسی‌هایی مستلزم این است که انواع مختلفی از نیشک‌های تجاری، شکر خام به علاوه فرآیند تصفیه و کیفیت محصول نهایی را شامل شود.

قانون اتحادیه اروپا برای میکروبیولوژی شکر خام ناقص است. این احتمالاً به سبب این حقیقت است که در طی فرآیند تصفیه دستخوش تغییر برای به دست آوردن محصول نهایی یعنی شکر سفید تصفیه شده می‌شود. ارزیابی میکروبیولوژیکی شکر سفید تصفیه شده از شکر خام و فرآیند تولید آن از چغندر قند عموماً بر اساس رعایت آخرین استانداردها از جمله مؤسسه آمریکایی بین‌المللی نوشیدنی غیرالکلی (NSDA) است. هدف این مطالعه برای ارزیابی خلوص میکروبیولوژیکی شکر خام

به علاوه سلامت میکروبیولوژیکی شکر سفید تصفیه شده و شکر قهوه‌ای تصفیه شده است.

۲- مواد و روش‌ها

مواد مطالعه متشکل از ۱۴ نمونه شکر خام (Cane Raw Sugar)

برای تصفیه و ۱۴ نمونه از شکر سفید (Cane White Sugar) از دوره بهره‌برداری تنها کارخانه شکر لهستانی در سال (۲۰۰۸-۲۰۰۹) بود.

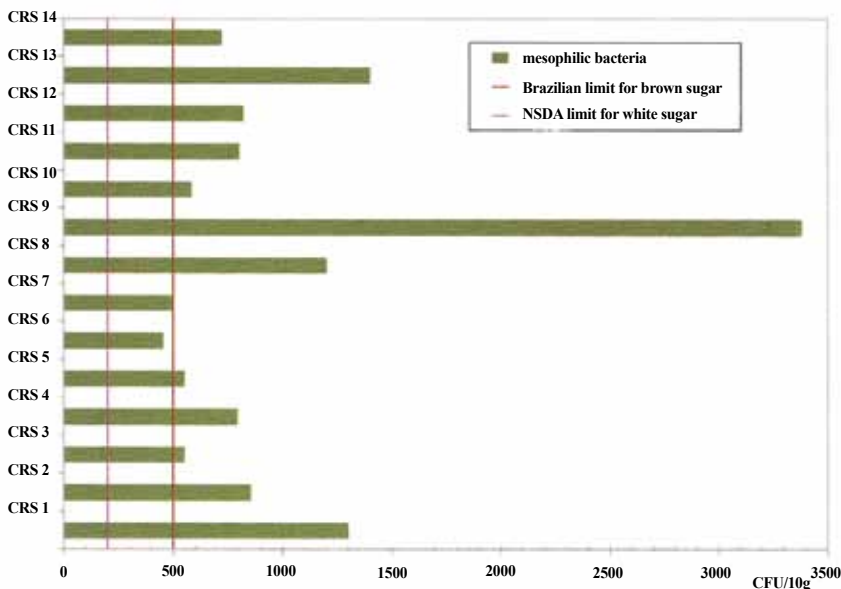
به‌علاوه مواد تحقیق ۵ نمونه از شکر قهوه‌ای تجاری برای مصرف انسانی خریداری شده در شبکه‌های تجاری اروپا را شامل شد (Cane Brown Sugar) برای شکرهای بررسی شده، آنالیز شماره کلی از باکتری هوازی (مزوفیل) (روش ایکومسا $3-41/GS2$)، نوع هاگ باکتری گرمادوست (ترموفیل) (روش ایکومسا $3-49/GS2$)، از باکتری نوع موکوس (روش ایکومسا $3-47/GS2$)، و شمار کلی از مخمر و کپک‌های قارچی (روش ایکومسا $3-47/GS2$) را بررسی می‌کند. آنالیز میکروبیولوژیکی شکر خام با کاربرد روش صفحه اجرا شد در حالی که آنالیز میکروبیولوژیکی شکر سفید تصفیه شده به وسیله روش فیلتر ممبران انجام شد.

نمونه‌های شکر خام و شکر سفید در طول زمان در ظروف آنالیز در ظروف استریل و در آزمایشگاه در شرایط تحت کنترل ذخیره شدند. نمونه‌های شکر خام تجاری بعد از اینکه از جعبه اصلی شان خارج شدند در ظروف پلاستیکی کاملاً محصور شده ذخیره شدند (روش ایکومسا $3-42/GS2$). آزمایش‌ها در چهار تکرار انجام شدند که در این مقاله میانگین مقادیر ارایه می‌شوند.

۳- بحث و نتایج

در بین میکروارگانیسم‌های بررسی شده بزرگ‌ترین سهم مربوط به شکر خام برای باکتری مزوفیل و باکتری گرمادوست (ترموفیل) ثبت شد. محتوای باکتری مزوفیل آنالیز شده در نمونه‌های شکر خام در شکل یک ارائه شده است. شمار باکتری مزوفیل با آنهایی که در گزارش‌ها برای شکرهای قهوه‌ای که مقادیرشان از ۲۰ تا ۵۸۰۰ Colony-Forming unit) در ۱۰ گرم شکر گزارش شد برابری می‌کند و آنها اهمیت تأثیر عدم خلوص میکروبیولوژیکی شکر خام را تأیید و اثبات می‌کند.

مقدار باکتری مزوفیل در همه آنالیزهای انجام شده برای روی نمونه‌های شکر خام بالای $CFU/10g$ ، ۲۰۰ بود که این از استاندارد NSDA برای شکر گراتوله فراتر می‌باشد. در ۸۵

درصد این نمونه‌ها این مقدار باکتری حتی بالای $500 \text{ CFu}/10\text{g}$ بود که این بدان معنی است که از استاندارد برزیل برای شکر قهوه‌ای نیز تجاوز کرده است. نتایج آرایه شده و داده‌های ثبت گردیده نشان می‌دهد که شکرهای خام تصفیه نشده ممکن است سلامت مصرف‌کننده را در معرض خطر قرار دهد و نباید برای مصرف مستقیم مورد استفاده قرار گیرد.

حجم باکتری‌های گرمادوست در شکر آنالیز شده در شکل ۲ آرایه شده است. مقدار میانگین آن $390 \text{ CFu}/10\text{g}$ بود.

Parazzi و همکارانش در سال ۲۰۰۹ مقدار باکتری گرمادوست در شکر قهوه‌ای را

از $780 \text{ CFu}/10\text{g}$ تا ۱۷ گزارش نمودند در حالی که Verruma و Bernaidi و همکارانش در سال ۲۰۰۷ مقدار باکتری‌های قارچی شکل گرمادوست را از $10 \text{ CFu}/10\text{g}$ تا بیشتر از $10000 \text{ CFu}/10\text{g}$ در شکر قهوه‌ای گزارش کردند. مطلوب‌ترین دمای رشد باکتری قارچی شکل گرمادوست در دامنه ۵۰ تا ۶۰ درجه سانتیگراد است در چنین دماهای بالایی شمار زیادی از گونه‌های دیگر باکتری کشته می‌شوند. رشد باکتری قارچی شکل ترموفیلیک که شامل *Geobacillus Stearother Mophilus* می‌باشد در دماهای بالا به وسیله مقاومت بالای آنزیمی و تغییر ماهیت ساختاری پروتئین‌ها دنا توره شده است. در حالی که باکتری قارچی شکل مزوفیلیک عمدتاً در آلودگی مجدد مواد ظاهر می‌شود. باکتری ترموفیلیک در شکر برگشت شده از پروسه تولید یافت می‌شود.

باکتری فرم مخاطی (موکوس) در همه نمونه‌های شکر خام در سطح مشابه به طور متوسط $540 \text{ CFu}/10\text{g}$ موجود بودند (شکل ۳) نمونه‌های شکر خام آنالیز شده با درجه‌های گوناگون ناخالصی با مخمرهای *Osmotolerant* و کپک‌ها توصیف شده‌اند. (شکل ۴). مقدار کلی آنها از محدوده $70 \text{ CFu}/10\text{g}$ تا ۴۰۰ است.

مطابق گزارش‌ها مقدار مخمر و کپک‌ها در شکر قهوه‌ای از محدوده $10 \text{ CFu}/10\text{g}$ تا ۱۰۰۰ است در حالی که در شکر خام ممکن است حتی به سطح $10 \text{ CFu}/10\text{g}$ ده میلیون هم برسد. مخمرهای *Xerophilic* اغلب به علت آلودگی ثانویه در طول ذخیره‌سازی و حمل و نقل ظاهر می‌شوند.

بر طبق داده‌های منتشر شده برخی از گونه‌های مخمرها و کپک‌ها که تشکیل میکروفلورهای بسیار ریز در شکر خام می‌دهند می‌تواند در برابر دما طاققت بیاورد و بنابراین آنها توانایی زنده ماندن در تمامی مراحل تولید شکر خام را دارند.

در مقاله آرایه شده محقق شد که در شکر سفید تصفیه شده باکتری مزوفیل در همه نمونه‌های آزمایش شده موجود بود و مقدار آن از

$10 \text{ CFu}/10\text{g}$ تا ۲۳ تا ۱۷ بود. مقدار باکتری مزوفیل ۱۰ برابر پایین‌تر از استاندارد NSDA برای شکر سفید گرانولی است (شکل ۵). Parazzi و همکارانش در سال ۲۰۰۹ مقدار باکتری مزوفیل را برای شکر سفید تصفیه شده در محدوده $200 \text{ CFu}/10\text{g}$ تا ۲۰ گزارش کرده‌اند.

آلودگی شکر سفید تصفیه شده با باکتری ترموفیل خیلی کم بود آنها فقط در چهار نمونه در سطح پایین $5 \text{ CFu}/10\text{g}$ یافت شدند.

نتایج تجزیه میکروبیولوژی از پنج شکر قهوه‌ای تصفیه نشده تجاری مختلف برای مصرف مستقیم در شکل ۶ و ۷ آرایه شده‌اند. مقدار باکتری مزوفیل در چهار نمونه زیر $100 \text{ CFu}/10\text{g}$ بود در حالی که در یک نمونه خیلی بالاتر $450 \text{ CFu}/10\text{g}$ بود. فقط در یک نمونه مقدار باکتری ترموفیل پایین‌تر از $50 \text{ CFu}/10\text{g}$ بود. در سایر نمونه‌ها شمار باکتری ترموفیل در محدوده $200 \text{ CFu}/10\text{g}$ تا ۶۰ بود.

۴- نتایج

نمونه‌های شکر خام با درجات گوناگون آلودگی میکروبیولوژی طبقه‌بندی شده است. در بین میکروارگانیزم‌های بررسی شده بزرگ‌ترین سهم برای باکتری مزوفیل و باکتری ترموفیل ثبت شد. تضمین مناسب فرآیند تصفیه و کاهش ضایعات قندی به کنترل خلوص میکروبیولوژی شکر خام نیاز دارد. میزان بالای آلودگی میکروبیولوژی شکر خام ممکن است احتمال کاربرد آن برای مصرف مستقیم را از بین ببرد. تأیید شده است که شکر سفید به دست آمده به وسیله تصفیه انواع شکر خام از استاندارد منتشر شده مؤسسه بین‌المللی نوشیدنی غیرالکلی آمریکایی برخوردار می‌شود. مقایسه نتایج به دست آمده بالا از تجزیه‌های شکر خام برای تصفیه با شکرهای قهوه‌ای تجاری، نشان می‌دهد که نیاز عمده‌ای برای تدوین استانداردهای میکروبیولوژیکی شکرهای قهوه‌ای برای مصرف مستقیم انسان به منظور تضمین کنترل مناسب و به موقع از سلامتی‌شان وجود دارد.

گزارش بهره‌برداری ۱۴-۲۰۱۳

شرکت آگرانا - اطریش

ترجمه مهندس محمود ابطی

نقل از مجله : ۲۰۱۴/۰۷ Sugar Industry

۱۹ سپتامبر کارخانه Tulln کاملاً متوقف شد و به مصرف شربت غلیظ مشغول گردید.

در روز ۲۳ سپتامبر هر دو کارخانه به اندازه کافی چغندر دریافت کردند و مشخص شد که شرایط رشد چغندر در پاییز هم برای محصول و هم برای کیفیت چغندر بسیار نامناسب بوده. عیار و درجه خلوص شربت در حدی مطلوب بود که در مصرف چغندر هیچ مشکلی به وجود نیامد. مشکلات فنی در Tulln: سوراخ شدن توری حاشیه دمقوزلون و مجدداً آسیب دیدن توری آب‌گیر پس از شستشوی چغندر و شکستن محور پمپ CO₂، همچنین خرابی تقسیم‌کننده بخار یک بدنه اواپراسیون، مورد آخر باعث یک توقف کوتاه شد. مخروطی سر یکی از لوله‌های بخار وسط که شربت در جریان را به جداکننده شربت تقسیم می‌کرد، از محل استحکام خود جدا شده بود. در ابتدا سعی شد که با کم کردن بار، جداکننده شربت به کار ادامه دهد، اما نتیجه‌بخش نبود و تصمیم به متوقف کردن و تعمیر سریع گرفته شد (شکل ۲) در کنار تعمیرات جزئی در Leopoldsdorf سطح‌سنج کوره آهک نیز تعویض گردید که اقدامی پرزحمت و پرهزینه بود.

دو مورد هم در کارخانه Hrusouany (جمهوری چک) باعث توقف شد.

توقف کوتاهی در پایان بهره‌برداری به علت خرابی ونتیلاتور مکش کوره بخار ایجاد شد. دومین توقف طولانی هم به دلیل خرابی دستگاه تنظیم ژنراتور بود که ولتاژ زیاد و غیرقابل تنظیم، باعث قطع برق

این گزارش روز ۲۸ مارس ۲۰۱۴ در گردهمایی سالیانه شکر جنوب در (Bad Bruchenaу) توسط آقای کنراد میکول چیک (Konrad Mikulcik) ارائه شد.

کشت چغندر، دوره بهره‌برداری، اختلالات کارخانه، سرمایه‌گذاری‌ها، ساخت سیلوی جدید، ارزیابی جدید از استراتژی ضد عفونی شربت، تیره شدن شکر سفید پس از تولید، تعیین کیفیت حسی شکر سفید.

۱- شرایط رویش

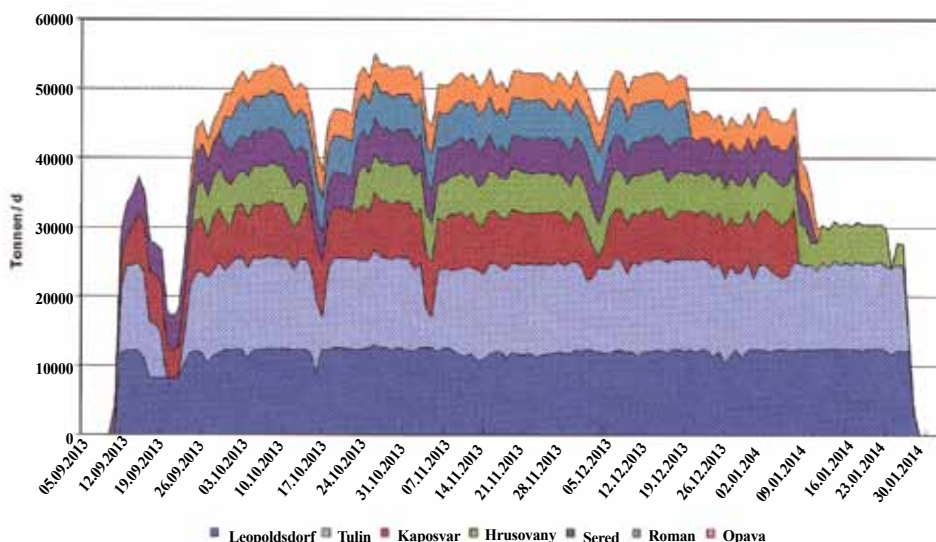
وضعیت آب و هوا و روند رویش چغندر در سال ۲۰۱۳ از هر جهت قابل توجه بود. به طور خلاصه زمستان یک زمستان تمام عیار بود و تابستان نیز همین طور... به عنوان مثال چند دلیل عددی برای اتریش: روز ۲۶ ماه مارس بارش برف محدود درجه حرارت ۱/۵- سانتیگراد... در تمام ماه آوریل ۹ میلی‌متر بارندگی در درجه حرارت بیش از ۳۰ درجه سانتیگراد... در ماه ژوئن در ظرف چهار روز ۲۰۰ میلی‌متر بارندگی شده و در ماه ژولای و اوت در مدت ۳۸ روز، حداکثر درجه حرارت ۳۰ درجه سانتیگراد بود. در مجموع پیش‌بینی وضع هوا برای رشد چغندر دیرکشت شده بسیار نامناسب بود. این شرایط در کل مناطق آگرانا حاکم بود. اولین کارخانه Sered (اسلواکی) در ۱۱ سپتامبر بهره‌برداری را شروع کرد. اتریش و مجارستان یک روز بعد شروع کردند و در پایان سپتامبر چک و رومانی... رومانی برخلاف ترتیب اولیه، بهره‌برداری را زودتر از همه و قبل از عید کریسمس به پایان برد و آخرین کارخانه شرکت آگرانا Leopoldsdorf بود

که روز ۲۸ ژانویه ۲۰۱۴ بهره‌برداری را به پایان رساند.

۲- دوره بهره‌برداری

نوسانات شدید هوا با شروع بهره‌برداری تمام نشده بود. در اتریش به علت پوشیده بودن زمین از برف، برداشت چغندر عملاً امکان‌پذیر نبود.

از ۱۷ سپتامبر هر دو کارخانه مجبور به کاهش مصرف چغندر شدند، در

تزیق بتون بالاخره ساخت دیوار، از پایین به بالا انجام گرفت. در قسمت پایین و بالای دیوار عرض دیوار بیشتر است (جهت نگهداری تقسیم فشار)

و در آخر صفحه کف با کمک سیستم تقسیم کننده هوای فشرده نصب گردید. یک مسیر حرکت نیز برای رفت و آمد و جابجایی وسایل ساخته شد. تجهیزات سیلو طبق استانداردهای روز ساخته شد. یک تقسیم کننده حلقوی برای وارد شدن شکر به سیلو و یک هلیس سراسری برای تخلیه شکر باقیمانده آخر سیلو نیز ساخته شد. اندازه‌های اصلی: قطر خارجی ۵۸/۵ متر، ارتفاع گنبد ۳۹/۴ متر، ارتفاع کلی ۴۴/۷ متر.

ظرفیت اسمی سیلو ۶۰ هزار تن، در فونداسیون مجموعاً ۳۷۶ تیر با مجموع طول ۴۸۷۲ متر به کار رفته است. جشن افتتاحیه در ۱۹ ماه نوامبر ۲۰۱۳ با حضور نخست‌وزیر مجارستان آقای Viktor Orban برگزار شد و در آن زمان سیلو مورد بهره‌برداری قرار گرفته بود. تا پایان بهره‌برداری ۵۱ هزار تن شکر وارد سیلو شده بود (شکل ۶ تا ۱۰). در اینجا از تمام مسئولان تولید که برای آماده‌سازی کارخانه

کارخانه شد. در هنگام راه‌اندازی مجدد، مشخص شد که پیک‌های بالا، چندین دستگاه الکترونیکی را از کار انداخته، کارخانه با زحمت بسیار زیاد مجدداً راه‌اندازی شد. در مجموع بهره‌برداری کارخانه‌ها رضایت‌بخش بودند. مصرف چغندر در بالاترین سطح انجام شد و در مصرف انرژی صرفه‌جویی قابل توجهی شد.

به ویژه در کارخانه Roman در رومانی که پس از اصلاح تعدادی موارد کوچک، صرفه‌جویی بسیار زیادی در انرژی حاصل شد.

۳- سرمایه‌گذاری‌ها

به عنوان سرمایه‌گذاری جدید، می‌توان از تأسیس مرکز تحقیقات شکر نام برد که از اول ماه مه ۲۰۱۴ به نام مرکز تحقیقات و نوآوری شکر اگرانا مدیریت می‌شود. همچنین به اتمام رسیدن تأسیسات تصفیه فاضلاب در کارخانه Roman در رومانی مهم‌تر از همه اما ساخت سیلوی شکر در Kaposvar (مجارستان) بود. در مرحله بررسی پروژه‌های مختلف، یک شکل گنبدی و غیرمعمول جلب توجه کرد که پس از تحقیقات و بررسی‌های زیاد،

تصمیم گرفته شد که سیلو به این شکل ساخته شود. فونداسیون طبق متدهای متداول ساخته شد و چون در Kaposvar بافت زمین بسیار سخت است، از روش ترکیبی تیرگذاری و تعویض خاک استفاده شد. بنای گنبد شکل در یک سطح وسیع قرار گرفت تا بتواند هر گونه انتظار و نیازی را برآورده کند. مسیر راهروی زیرزمین و فونداسیون دایره‌ای ساخته شدند. در فونداسیون دایره‌ای شکل یک محفظه هوا جا داده شد. این محفظه همانند یک سالن بادکنکی، با کمپرسورهای باد، باد کرده می‌شود، کارها در داخل و زیر سقف انجام می‌گیرد.

در مرحله اول یک صفحه پلاستیکی به عنوان ورقه ایزولاسیون کشیده شد، سپس کار آرماتوربندها شروع شد که آرماتورها را از پایین به بالا می‌بستند. با

Abb. 6: Silo Kaposvár: Airform

Abb. 7: Silo Kaposvár: Aufblasen der Airform

Abb. 8: Silo Kaposvár: Aufbringen der Isolierung

Abb. 9: Silo Kaposvár: Armierung und Spritzbeton

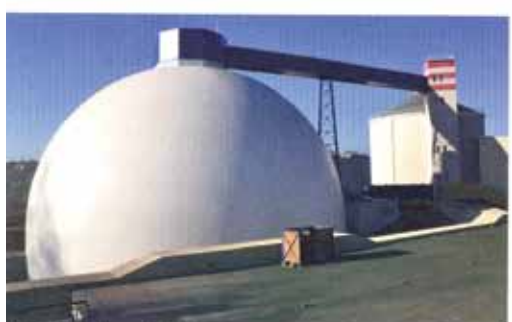

Abb. 10: Silo Kaposvár: Fertigstellung

Abb. 4: Zubau zur Zuck erforschung bzw. zum Agrana Research & Innovation Center

و همچنین حین بهره‌برداری از هیچ کوششی دریغ نکردند، صمیمانه سپاسگزاری می‌شود.

۴- تحقیقات و توسعه

۴-۱- تفکری در مورد ارزیابی جدید و راهبردی ضد عفونی کردن

محاسبات اقتصادی استفاده از ضد عفونی کننده‌ها در اتریش به دهه ۱۹۸۰ بازمی‌گردد. در آن زمان G. Pollach و F. Hollous مزایای استراتژی کنترل عفونت را مد نظر داشتند. منافع اقتصادی وابستگی به ضایعات شکر دارد، مستقیم به دلیل تغییر ماهیت مواد و غیر مستقیم به دلیل ایجاد مواد غیر قندی و متعاقباً بالا رفتن مقدار ملاس. هزینه‌هایی که برای بالا بردن قلبیایی شربت و همچنین مصرف مواد ضد عفونی کننده صرف می‌شود، سود ناچیز از مقدار کم ملاس و احتمالاً هزینه خشک کردن آب زیادی که در پرس تفاله وجود دارد... برای یک الگوی محاسباتی اولاً نتایج تحقیقاتی مورد نیاز است که میزان ضایعات را در رابطه با مواد ضد عفونی کننده نشان دهد و ضمناً تأثیر ماده خشک به دست آمده در تفاله پرس شده و همچنین قیمت شکر، ملاس و انرژی برای خشک کردن... با نصب دستگاه خشک کن با درجه حرارت کم در کارخانه‌های اتریش، وضع خشک کردن تفاله تغییر کرد، به طوری که اکنون ارزش دارد که پس از ۲۰ سال درباره این موضوع فکر شود. برای به دست آوردن اطلاعات لازم در بهره‌برداری ۱۴-۲۰۱۳ در کارخانه Tulln از دستگاه ضد عفونی کننده برج دیفوزیون گاه و بیگاه استفاده نمی‌شود و شربت ضد عفونی نشده وارد خط تولید می‌شود و دستگاه تزریق ماده ضد عفونی کننده‌ها، چند روزی در فواصل زمانی معین خاموش بود. شکل ۱۱ رابطه اسید لاکتیک موجود در هر دو برج دیفوزیون را با مقدار استفاده بیواستابیلیزاتور Biostabilisator نشان می‌دهد و همچنین در رابطه با ماده خشک نهایی پرس تفاله... در شکل ۱۱ مقدار اسید لاکتیک به خوبی قابل مشاهده است. این اسید لاکتیک بدون استفاده از مواد ضد عفونی کننده به دست آمده است و به عبارت دیگر تأثیر مقدار ماده خشک تفاله پرس شده در ضد عفونی شدن کامل را نشان می‌دهد. با کمک این نتایج می‌توان محاسباتی انجام داد که شرایط مطلوب (Optimum) کار در دیفوزیون را انتخاب کرد.

۴-۲- تیره شدن شکر سفید بعد از تولید

برای استحصال شکر سفید به طریق مطلوب و کاملاً اقتصادی رعایت برخی موارد الزامی است. پارامترهای کیفیتی و رنگ محلول در رابطه با هزینه انرژی برای تولید شکر قرار دارند. یکی از موارد مهم که باید به آن دقت شود، تیره شدن شکر در سیلو است. واحد این پدیده اصطلاحات (پتانسیل رنگ) نامیده می‌شود و آن را می‌توان با Heatingtest (تست گرمایی) اندازه‌گیری کرد. روش این آزمایش در گروه شکر جنوب به این طریق است که اختلاف رنگ محلول شکر مورد آزمایش قبل و بعد از گرما دادن به مدت ۴۸ ساعت در

۱۰۵ درجه سانتیگراد اندازه‌گیری می‌شود. در بهره‌برداری ۱۴-۲۰۱۳ اتریش نمونه‌های مخلوط هفتگی گرفته شد. در شکل ۱۲ نتایج این آزمایش‌ها نشان داده می‌شود. در دوره بهره‌برداری اختلافات واضحی در رابطه با پتانسیل رنگ مشاهده می‌شوند. با توجه به اختلاف (پتانسیل‌های رنگ)، آزمایش‌ها در سیلوها شروع شدند و در آنها رابطه بین رنگ نهایی و نتایج تست گرمایی و افزایش رنگ در سیلو در شرایط واقعی، یعنی حرارت محیط در طول ماه‌ها بررسی شدند... هدف از این کار این است که با کمک نتایج رنگ در محلول و تست گرمایی یک شکر می‌توان پیش‌بینی کرد، در چه مدت و چه حرارتی می‌توان این شکر را در سیلو نگهداری کرد، بدون اینکه رنگ محلول از عدد معینی مثلاً (۳۵IE۴۲۰) فراتر رود. شکل ۱۳ دیگرام استارت آزمایشات را نشان می‌دهد.

۴-۳- آزمایشات در مورد کیفیت حسی شکر سفید

مهم‌ترین فاکتورهای کیفی شکر سفید، خواص حسی آن هستند، مانند مزه و بو... در مورد بوی شکر در سال گذشته دعوی‌هایی مطرح شد. با وجود مطالعات زیادی که در مورد بوی شکر انجام گرفته، در بهره‌برداری ۱۴-۲۰۱۳ اتریش باز هم به طور سیستماتیک آزمایشاتی در این باره شروع شد. در این باره آزمایش‌ها تأثیر برخی از عوامل فنی مخصوص کشور اتریش مانند، شمای کریستالیزاسیون مصرف شربت غلیظ که از دستگاه قندگیری از ملاس به دست آمده، و همچنین مرحله عدم استفاده از بیواستابیلیزاتورها Biostabilisator بررسی شدند.

شکل ۱۴ نتایج این آزمایشات سیستماتیک را نشان می‌دهد.

شکل ۱۴ نشان می‌دهد که در طول بهره‌برداری تفاوت‌ها نه فقط به شدت بوی شکر معطوف بوده، بلکه به مسایل علمی مستند نیز توجه جدی مبذول شده است. این موارد عبارتند از اسیدی میوه‌ای شربت مثل ملاس تا شربت شبیه ملاس تابوهای آمونیاکی علاوه بر این برنامه نمایانگر، تعداد زیادی آزمایش بر روی نمونه‌های شکر از فازهای مختلف تولید انجام شد. جالب توجه اینکه خواص حسی شکر که از شربت غلیظ حاصل شده از ملاس به دست آمده، بهتر و دقیق‌تر از شکر بهره‌برداری چغندر مورد قضاوت قرار گرفت. تفاوت‌های بعدی در مورد کریستال‌های نطفه مانند Slury، کریستال پایه ۱ و ۲ تعیین شد. این تفاوت‌ها پس از آسیاب کردن شکر برای خواص حسی پودر شکر به خوبی نمایان شدند نتیجه این آزمایش‌ها این بود که قرار شد در کارخانه Tulln دستگاه آسیابی فراهم شود که پودر شکر توسط کارخانه و در کارخانه تولید شود. ضمناً نصب سیستم اتومات تعیین سختی Online و سیستم آزمایش‌های اتومات در سایر کارخانه‌های شکر Agrana در دستور کار قرار گرفت. نویسندگان این گزارش از همه کسانی که این اطلاعات را در اختیارشان قرار دادند و در به نتیجه رساندن پروژه‌ها کمک کرده‌اند قلباً سپاسگزاری می‌کنند.